

Saimaan ammattikorkeakoulu
Liiketalous Lappeenranta
Liiketalouden koulutusohjelma
Yritysten ja taloushallinnon juridiikka

Antti Loiva

Opiskelijan vero-opas

Opinnäytetyö 2018

Tiivistelmä

Antti Loiva

Opiskelijan vero-opas 58 sivua, 1 liite

Saimaan ammattikorkeakoulu

Liiketalous Lappeenranta

Liiketalouden koulutusohjelma

Yritysten ja taloushallinnon juridiikka

Opinnäytetyö 2018

Ohjaajat: lehtori Jarmo Kemppinen, Saimaan ammattikorkeakoulu

Opinnäytetyön aiheena oli tehdä opiskelijoille suunnattua vero-opas. Tavoitteena oli pohtia, minkälaisia vero-ohjeita ja vinkkejä juuri opiskelijat tarvitsevat ja koota niistä vero-opas, jonka ohjeita opiskelijat pystyvät hyödyntämään itsenäisti omassa verotuksessaan. Opinnäytetyön teoriaosio rakentui ansiotulojen- ja pääomatulojen verotuksesta, verovapaista tuloista, lahjaverosta ja muutoksenhausta ja oikaisuvaatimuksesta. Opinnäytetyön teoriaosio kirjoitettiin opinnäytetyön kohderyhmää ajatellen ja tekstiosioden ulkopuolelle pyrittiin jättämään aiheeseen kuulumattomat asiat.

Työ toteutettiin toiminnallisena opinnäytetyönä, jonka tuotoksena syntyi vero-opas. Oppaasta tehtiin käytännönläheinen ja se sisälsi ohjeita jokaisesta opinnäytetyön teoriaosion aihealueesta. Tällä tavalla opinnäytetyön teoriaosuus saatiin yhdistettyä käytäntöön.

Opinnäytetyönä valmistui tämän päivän verotukseen toimiva käyttökelpoinen vero-opas. Verotus muuttuu vuosittain ja sen palvelut sähköistyvät yhä enemmän. Osa tämän opinnäytetyön vero-oppaan ohjeista vanhenee tästä johtuen myös nopeastikin, joten jatkotutkimusaiheena tästä opinnäytetyöstä voi varmasti tehdä uudenlaisen oppaan tulevaisuudessa.

Asiasanat: verotus, henkilöverotus, vero-opas

Abstract

Antti Loiva

Taxation guide for students, 58 pages, 1 appendix

Saimaa University of Applied Sciences

Business Administration Lappeenranta

Degree Programme in Business Administration

Specialisation in Corporate and Financial law

Bachelor's Thesis 2018

Instructor: Mr Jarmo Kemppinen, Senior Lecturer, Saimaa University of Applied Sciences

The purpose of the study was to create a guide for students which they could use in their personal taxation. The guide was prepared from a student's point of view, so it suits perfectly for students. Irrelevant topics were excluded from this thesis.

Theory part of the thesis contains general information on taxation, earned income taxation, capital income taxation, tax-free income, gift tax and tax appeal. These are important topics for students. Every part is carried out from a student's point of view and only important topics have been included.

The guide contains also instructions for each section of the theory part of this thesis. This is how the theory has been linked into practice. Taxation instructions are usually difficult to understand, so the purpose was to make the guide which is easy to read and it should be useful in real life.

Keywords: taxation, personal taxation, taxation guide

Sisällys

1	Johdanto	5
2	Yleistä verotuksesta.....	7
2.1	Verotuksen tavoitteet	8
2.2	Verovelvollisuus	9
3	Ansiotulojen verotus	10
3.1	Luontoisedut	13
3.2	Verokortti ja ennakonpidätys.....	18
3.3	Ansiotuloista tehtävät vähennykset.....	19
4	Pääomatulojen verotus	22
4.1	Korkotulot.....	22
4.2	Osinkotulot.....	23
4.3	Vuokratulot.....	25
4.4	Luovutusvoitot.....	25
4.5	Sijoitusrahasto-osuudesta saatu voitto-osuus.....	26
4.6	Pääomatuloista tehtävät vähennykset	27
5	Verovapaat tulot.....	28
5.1	Kilometrikorvaus ja päiväraha.....	28
5.2	Tavanomaisen koti-irtaimiston myyntivoitot	30
5.3	Alle 1000 euron luovutukset.....	30
5.4	Apurahat ja stipendit	30
5.5	Asp-tilin korko	31
5.6	Oman asunnon verovapaat luovutusvoitot.....	32
6	Lahjavero	34
6.1	Irtaimen lahja	34
6.2	Kiinteistön lahja.....	35
6.3	Verovapaa lahja.....	36
7	Muutoksen haku ja oikaisuvaatimus	37
8	Yhteenveto ja pohdinta	38
	Lähteet.....	41

Liitteet

Liite 1 Vero-opas opiskelijoille

1 Johdanto

Opinnäytetyön aiheena on tehdä nuorille opiskelijoille suunnattu vero-opas. Aihe sai alkunsa opinnäytetyön tekijän omista kokemuksista opintojen ja työelämän alkuvaiheista, kun veroasioista ei ollut vielä paljon kokemusta. Asioista piti ottaa itse selvää ja opas olisi ollut tarpeen. Aihe on tärkeä, koska opiskelijat ovat yleensä työelämänsä alussa eikä heillä ole vielä paljon kokemusta verotukseen liittyvissä asioissa, joten on perusteltua tehdä kokonaisuus, jossa käsitellään juuri opiskelijoiden tarpeisiin liittyviä verotusasioita.

Työn tärkeyttä voidaan perustella myös Mari Kivirannan opinnäytetyöllä, joka on tehty vuonna 2013 Satakunnan ammattikorkeakoulusta. Aiheena on Satakunnan ammattikorkeakoulun liiketalouden opiskelijoiden verotietämys ja sen parantaminen. Hän teki kyselytutkimuksen liiketalouden opiskelijoiden verotietämyksestä ja tuloksista paljastui aikuisopiskelijoiden verotietämyksen olevan parempaa kuin nuorten opiskelijoiden. Kivirannan tutkimuksesta myös selvisi, että kyselyyn vastanneista nuorista vain 41 % oli ilmoittanut verovähennyksiä. Aikuisopiskelijoilla vastaava luku oli 98 %. Tutkimuksen perusteella nuorille opiskelijoille suunnattu vero-opas tulee varmasti tarpeeseen.

Opinnäytetyön tavoitteena on tehdä käyttökelpoinen ja helppolukuinen vero-opas opiskelijoille. Opinnäytetyön ja vero-oppaan kohderyhmänä on siten nuoret opiskelijat ja työssä tullaan käsittelemään enimmäkseen henkilöverotusta, joista tärkeimpänä ansio- ja pääomatulojen verotus. Oppaasta on tarkoitus tehdä käytännönläheinen ja siinä opastetaan esimerkiksi verokortin tekemiseen Verokortti verkossa-palvelussa. Tavoitteena on myös tuoda hyödyllisiä veroneuvoja opiskelijoiden tietoisuuteen.

Opinnäytetyön toteutustapa on toiminnallinen. Toiminnallisen opinnäytetyön tuloksena syntyy aina jokin tuote ja tässä tapauksessa se on opas. Oppaan tekeminen opinnäytetyönä tuo paremmin esille opinnäytetyön tekijän ammatillista osaamista kuin tutkimuksellisen opinnäytetyön tekeminen. Tästä syystä opinnäytetyön toteutustavaksi valikoitui tehdä toiminnallinen opinnäytetyö.

Työn tutkimuskysymys on, mitä opiskelijoiden on hyvä tietää verotuksesta. Se kuvaa hyvin, mihin tämä opinnäytetyö keskittyy. Kysymys sopii hyvin koko opinnäytetyön ydinajatuksiksi, koska kaikki valinnat ja teoria, joita opinnäytetyöhön valitaan, linkittyy tähän kysymykseen. Kysymyksen avulla työhön valitaan olennaisimmat asiat, joita työssä käsitellään ja karsitaan epäolennaiset asiat pois.

Opinnäytetyö alkaa yleisellä osiolla verotuksesta, johon kerätään tärkeää yleistietoa ja käsitteitä verotuksesta. Tämän jälkeen työssä perehdytään yleisimpään tulomuotoon eli ansiotulon verotukseen ja ansiotuloista tehtäviin vähennyksiin. Ansiotulojen jälkeen työssä siirytään pääomatulojen verotukseen ja pääomatu-
loista tehtäviin vähennyksiin. Pääomatulojen jälkeen tarkastellaan yleisempiä verovapaiden tulojen muotoja, jotka ovat opinnäytetyön kohderyhmän kannalta olennaisimpia. Työ jatkuu verovapaiden tulojen jälkeen lahjavero-osiolla, jonka on ajateltu kuuluvan myös opinnäytetyön kohderyhmälle. Viimeisessä varsinaisessa tekstiosiossa käsitellään verotuksen muutoksenhakua ja oikaisuvaatimuksen tekemistä. Se on myös tärkeä ja olennainen osa opinnäytetyön kokonaisuuden kannalta. Lukijan on hyvä tietää myös, miten verotukseen haetaan muutosta erilaisissa tilanteissa. Lopuksi tulee työn yhteenveto ja pohdintaosio, jossa pohditaan opinnäytetyön onnistumista ja lopputulosta. Opinnäytetyön liitteeksi tulee opinnäytetyön tuotoksena syntyvä erillinen opas, josta lukija löytää käytännön läheisiä neuvoja ja esimerkkejä opiskelijan verotukseen liittyen.

2 Yleistä verotuksesta

Tässä luvussa käydään läpi perustietoa verotuksesta. Luvussa selvitetään verotuksen taustalla vaikuttavia tavoitteita ja avataan yleisiä verotuksen liittyviä käsitteitä.

Sana vero tarkoittaa käytännössä sitä, että valtio eli veronsaaja on yksipuolisesti määrännyt verovelvollisen maksettavaksi pakollisen ja lakimääräisen rahasuorituksen, johon veronsaajalle ei kuulu mitään vastasuorituksia. Verot ovat valtion tuloja ja valtio palauttaa niitä yhteiskunnan hyväksi erilaisin keinoin. Puhutaan siis ennen kaikkea rahasuorituksesta, joka on lain mukaan suoritettava euroina. Entisaikaan oli myös mahdollista maksaa veroja erilaisina tavaroina, joita kutsuttiin nimellä veroparseli. Rahatalouteen siirtymisen jälkeen verojen maksaminen hyödykkeillä ei ole ollut enää mahdollista. Veroon liitetään myös vahvasti pakollisuus. Jos verovelvollinen ei suorita veroa veronsaajalle, niin silloin se peritään verovelvolliselta pakkotoimin. (Myrsky & Ossa 2008, 15.)

Verotuksessa on lähtökohtaisesti kyse myös siitä, kuka maksaa, mistä maksaa ja kuinka paljon veroa maksetaan. Verolainsäädäntö on rakennettu hyvin pitkälti näiden kysymysten pohjalta. (Myrsky & Rabinä 2014, 12.) Kun puhutaan siitä, mihin verotus kohdistuu eli mistä veroa maksetaan, käytetään käsitettä vero-objekti. Vero-objekteja voivat olla esimerkiksi tulo eli palkka, perintö tai kiinteistö. Tulon sijasta vero-objekti voi käytännössä olla myös meno. (Myrsky & Rabinä 2014, 11.)

Verotuksessa on kysymyksenä myös se, keneltä verot peritään tai vaihtoehtoisesti kuka veron maksaa. Tällöin puhutaan verosubjektista. Verolaissa on säädetty, ketkä ovat verovelvollisia eli ketkä veron maksavat. (Myrsky & Rabinä 2014, 12.) Verovelvollisuuteen palataan tarkemmin vielä myöhemmin tässä luvussa.

Veropohja ja veroasteikko liittyvät kysymykseen kuinka paljon veroa maksetaan. Veropohja lasketaan tuloverotuksessa verotettava tulo kertaa veroprosentti. Tällöin saadaan laskettua veron määrä. Veroasteikosta nähdään puolestaan veroprosentit, jotka ovat joko progressiivisia tai suhteellisia. (Myrsky & Rabinä 2014, 12.)

2.1 Verotuksen tavoitteet

Verotuksella on aina ollut monenlaisia tavoitteita. Valtaosa valtion saamista tuloista on veroja. Tämä näkyy hyvin, kun katsoo, mistä Suomen valtion vuosittaisen budjetin tulopuoli rakentuu. Valtion tulot koostuvat veroista, veroluonteisista maksuista, palvelumaksuista sekä lainasta kotimaasta ja ulkomailta. (Myrsky & Ossa 2008, 31.) Lisäksi vertailtaessa verojen suuruutta eri maiden bruttokansatuotteeseen, Suomessa verojen osuus oli 44,1 % vuonna 2016. Vastaavasti esimerkiksi Iso-Britanniassa vastaavan vuoden luku oli 33,2 % ja Yhdysvalloissa 26 %. (Tilastokeskus 2018)

Julkisyhteisöjen varojen tarpeiden tyydyttämistä kutsutaan verotuksen fiskaaliseksi tavoitteeksi. Fiskaalisen tavoitteen saavuttaminen verotuksen avulla on viimeisen kymmenen vuoden aikana kasvanut entisestään. Tämä on seurausta valtion velkaantumisesta. Myös valtion veropolitiikka ja sen tavoitteet muokkautuvat vuosien kuluessa, mikä on näkynyt verotuksen neutraliteettiperiaatteen kasvuna verolainsäädännön uudistuessa. Neutraalilla verotuksella tarkoitetaan, että verotus ei ohjaile verovelvollista tekemään päätöstä johonkin tiettyyn suuntaan. Esimerkiksi verotuksen ollessa neutraalia se ei vaikuta siihen, minkä yhtiömuodon verovelvollinen yritykselleen valitsee. Verotus vaikuttaa aina verovelvollisen taloudelliseen käyttäytymiseen. (Myrsky & Ossa 2008, 31–32.) Todellisuudessa verotus ei voi ikinä olla aivan neutraalia, mutta verolainsäädäntö tavoittelee joka tapauksessa verotuksen pitämistä, niin neutraalina kuin on mahdollista (Myrsky & Rabinä 2014, 17).

Verotuksen fiskaalinen tavoite ei ole kuitenkaan verotuksen ainoa tavoite, vaan tavoitteita on monia muitakin. Myös yhteiskuntapoliittiset tavoitteet ovat olleet tärkeässä asemassa ja yksi näistä on jakopoliittinen tavoite. Jakopoliittisella tavoitteella pyritään siihen, että tulonjako on verojen maksamisen jälkeen tasaisempaa kuin, se oli ennen verojen maksua. Toisin sanoen jakopoliittisen tavoitteen avulla halutaan pienentää verovelvollisten tuloeroja. Tällöin puhutaan progressiivisesta verotuksesta. Progressiivinen verotus tarkoittaa sitä, että suurituloinen maksaa progression takia tuloistaan suhteellisesti katsottuna enemmän veroja kuin pientuloinen. Tämä on myös helposti todettavissa, kun tarkastelee vuosittaista tulo-veroasteikkoa. (Myrsky & Ossa 2008, 32.)

Verotukseen kuuluu myös sosiaalipoliittiset tavoitteet. Tuloverolaissa on säädetty esimerkiksi tietyt sosiaalityudet verottomiksi. Hyvänä esimerkkinä sosiaalisista tavoitteista voidaan mainita myös verovähennysten myöntäminen invaliditeetin perusteella. (Myrsky & Ossa 2008, 32.)

Asuntopoliittinen, kulttuuri- ja koulutuspoliittinen tavoite kuuluu myös Suomen veropolitiikkaan. Asuntopoliittisista tavoitteista tunnetuin on asuntolainojen korkovähennys. Kulttuuripoliittisista tavoitteista esimerkkinä voidaan antaa erilaiset kulttuuri- ja liikuntaselitteet, joita työnantajat voivat työntekijöilleen tarjota. Myös taidekilpailuista saatavat palkinnot on kulttuuripoliittisin keinoin säädetty verovapaiksi. Koulutuspolitiikan puolelta maininnan arvoista on verovapaat stipendit, apurahat ja tunnustuspalkinnot. (Myrsky & Rabinä 2014, 19.)

Kasvupoliittinen tavoite näkyy puolestaan Elinkeinoverolaissa. Lain tavoitteena on rahoitusrakenteen parantaminen ja taloudellisen kasvun edistäminen. Yrityksen käyttöomaisuudesta saa tehdä lain mukaan poistoja. Tämän ajatellaan lisäävän investointien tekemistä, ja investoinnit ovat hyväksi talouskasvulle. (Myrsky & Ossa 2008, 33.)

Lisäksi verotuksen tavoitteisiin kuuluu suhdannepoliittiset, aluepoliittiset, elinkeinopoliittiset ja ympäristöpoliittiset tavoitteet, joiden tarkoituksena on vaikuttaa enemmänkin yritystenverotukseen. (Myrsky & Rabinä 2014, 19.)

2.2 Verovelvollisuus

Suomen tuloverolaki määrittelee kaikki luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt lähtökohtaisesti verovelvollisiksi. Verovelvollisia voi olla kahdenlaisia: joko yleisesti verovelvollinen tai rajoitetusti verovelvollinen. Lain mukaan luonnollinen henkilö on yleisesti verovelvollinen, jos henkilö asuu Suomessa. Tällöin verovelvollisuus velvoittaa henkilöä suorittamaan veroa sekä Suomesta, että ulkomailta saadusta tulosta. Henkilö on taas puolestaan rajoitetusti verovelvollinen, jos hän asuu ulkomailta, mutta hänellä on Suomesta tuloja. Tällöin henkilön täytyy maksaa veroa vain tuloista, jotka hän on Suomesta saanut. Verotuksen jakautumiseen valtioiden välillä vaikuttavat kuitenkin aina kyseisten valtioiden välillä olevat verosopimukset. (Myrsky & Rabinä 2014, 38–39.) Verosopimukset myös sivuuttavat aina

suomalaisen verolainsäädännön, minkä takia Suomen verotusvalta on todellisuudessa pienempi kuin tuloverolaissa säädetään. (Myrsky & Ossa 2008, 66.)

Oleellista verovelvollisuuden määräytymisessä on henkilön asuinpaikka. Tuloverolain mukaan verovelvollisen asuinpaikka on Suomi, jos hänen pääasiallinen kotinsa on Suomessa. Henkilön katsotaan myös asuvan Suomessa, jos hän oleskelee jatkuvasti yli puolen vuoden ajan Suomessa, jolloin tilapäinenkään oleskelu muualla ei vaikuta oleskelun pitämiseen Suomessa jatkuvana. Edellä mainittu ei koske kuitenkaan tilannetta, jos kyseessä on Suomen kansalainen. Suomen kansalaisen ei tarvitse oleskella Suomessa yli puolta vuotta, jotta henkilöä pidettäisiin Suomessa asuvana. Jos Suomen kansalainen muuttaa pois Suomesta, niin häntä pidetään automaattisesti Suomessa asuvana kolme vuotta vielä muuttovuoden jälkeen, vaikka henkilö ei oleskellisikaan Suomessa yli puolta vuotta. Tämän jälkeen henkilöstä tulee automaattisesti rajoitetusti verovelvollinen, jos hän ei ole aiemmin näyttänyt, ettei hänellä ole enää pysyviä siteitä Suomeen. (Myrsky & Ossa 2008, 66-67.)

3 Ansiotulojen verotus

Tuloverolaki määrittelee yksinkertaisesti ansiotuloksi kaikki ne tulot, joita ei voida pitää pääomatuloina. Käytännössä veronalaiseksi ansiotuloiksi katsotaan: työsuhteesta saatu palkka ja siihen rinnastettava tulo, sosiaalietuustulot, eläke ja veronalaisen ansiotulon sijasta saatu korvaus. Palkkaan luetaan kaikki suoritukset ja etuudet, jotka perustuvat työsuhteeseen. (Myrsky & Rabinä 2014, 299.)

Ansiotuloveroja verotetaan progressiivisen verotuksen mukaan, mikä tarkoittaa, että verojen määrä kasvaa suhteellisesti nopeammin kuin verotettava tulo. (Myrsky, Rabinä 2014, 23.) Eli käytännössä palkansaajan veroprosentti nousee sitä mukaa, kun hänen palkkatulonsa nousee.

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylit- tävästä tulon osasta, %
17 200–25 700	8,00	6,00
25 700–42 400	518,00	17,25
42 400–74 200	3 398,75	21,25
74 200–	10 156,25	31,25

Kuvio 1. Valtion tuloveroasteikko 2018 (Verohallinto 2017)

Ylläolevasta kuvasta nähdään valtion tuloveroasteikko vuodelle 2018. Tuloveroasteikosta huomataan, että palkansaajan verotus kiristyy tulojen noustessa. Siitä on nähtävissä myös, että veroaste ei kasva tasaisesti vaan siirryttäessä portaalta toiselle verotus kasvaa nopeammin. Vastaavasti saman portaalan sisälle verotuksen kasvu on hitaampaa. (Myrsky, Räbinä 2014, 23-24.)

Progressiivisen verotuksen perusajatuksena on ollut oikeudenmukaisuus verojen jakautumisessa verovelvollisten kesken. Progressiivinen verotus vaatii siis hyvätuloisilta enemmän kuin pienempituloisilta. Ajatuksena on ollut myös se, että tulojen kasvaessa verovelvollisen maksukyky myös kasvaa. Maksukyvyn ajatellaan siis kasvavan tuloja nopeammin, jonka takia suuremmista tuloista maksetaan enemmän veroa kuin pienemmistä. (Myrsky & Räbinä 2014, 30.)

Valtion tuloveron lisäksi ansiotuloista maksetaan myös kunnallisveroa. Kunnallisveroprosentit päätetään jokaisessa kunnassa vuosittain ja kunnallisveroprosenteissa on siten eroa asuinkunnasta riippuen. Verovuonna 2018 matalin kunnallisveroprosentti on 17 % ja korkein on 22,5 %. (Veronmaksajat 2018) Kotikunta ja kunnallisveroprosentti määräytyy sen perusteella, missä verovelvollisen asuinpaikka on ollut verovuotta edeltäneen vuoden lopussa (Verohallinto 2018a).

Ansiotuloista maksetaan myös kirkollisveroa, jos verovelvollinen kuuluu evankelisluterilaiseen tai ortodoksiseen kirkkoon. Kirkollisveroa ei tarvitse maksaa, jos ei kuulu mihinkään kirkkoon. Kirkollisveroprosentti vaihtelee seurakunnasta riippuen. Kirkollisvero tulee sen perusteella maksettavaksi, onko kirkkoon kuulunut edellisen verovuoden lopussa. Myös kirkosta eroaminen vaikuttaa vasta seuraavan vuoden verotukseen, jolloin kirkollisveroa ei enää tarvitse maksaa. (Verohallinto 2013.)

Tuloverotuksen yhteydessä suoritetaan myös yleisradiovero. Yleisradioveroa maksavat kaikki täysi-ikäiset luonnolliset henkilöt. Veroa maksetaan puhtaan ansio- ja pääomatulon yhteismäärästä. Verovuonna 2018 yleisradioveron enimmäismäärä on 163 euroa ja veron enimmäismäärä tulee täyteen n. 21 270 euron tuloilla. (Verohallinto 2017m.)

Työntekijä maksaa palkastaan vielä lisäksi sosiaalivakuutusmaksuja. Työeläkevakuutusmaksua maksetaan verovuonna 2018 6,35 % palkasta. Työntekijän ikä vaikuttaa maksun suuruuteen ja 17–52 vuotiailla ja 63–67 vuotiailla maksu on 6,35%. Työntekijöillä, jotka ovat iältään 53–62 vuotiaita maksavat 7,85 %. Tämän lisäksi maksetaan vielä työttömyysvakuutusmaksua 1,90 % ja sairausvakuutusmaksua 1,53 %. Jos työntekijän tulot ovat alle 14 020 euroa, niin sairausvakuutusmaksu on 0,00 %. (Verohallinto 2017i.)

Palkkatulot

Ennakkoperintälain (1118/1996, EPL) 13 §:ssä palkkatuloiksi määritellään kaikki työ- tai virkasuhteesta ansaittu palkka, palkkio, etuus, korvaus, kokouspalkkio, henkilökohtainen luento- ja esitelmäpalkkio, hallintoelimen jäsenyydestä saatu

palkkio, toimitusjohtajan palkkio, avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön yhtiömiehen itselleen nostama palkka ja luottamustoimista saatu korvaus. (Verohallinto 2015a.)

Palkkaan kuuluu myös kaikki työsuhteesta saadut lisät kuten esimerkiksi ikälisä. Myös luontoisetuudet ovat palkkaa kuten myös työnantajan maksamat työntekijän yksityisiin menoihin liittyvät suoritukset. Myös työntekijälle maksettavat korvaukset työsuhteen päättyessä ovat veronalaista palkkaa tilanteessa, jossa työntekijä on irtisanottu ilman asiallista syytä. (Verohallinto 2015a.)

Opintoraha

Veronalaista ansiotuloa on myös opintoraha sekä opintorahan huoltajakorotus. Opintorahan ollessa yli 170 euroa kuukaudessa Kela tekee opintorahasta suoraan 10 %:n ennakonpidätyksen. Opintorahan jäädessä alle 170 euroa kuukaudessa, automaattista ennakonpidätystä ei opintorahasta tehdä. Opintorahasta maksettavaa veroprosenttia voi myös pienentää, jos opintorahan lisäksi ei ole muita tuloja. Tämä onnistuu tilaamalla uuden verokortin ja toimittamalla sen Kelaan. (Kela 2017.)

3.1 Luontoisedut

Luontoisedut ovat työnantajan suorittamaa korvausta työntekijälle jossain muussa muodossa kuin rahana eli palkkana. Luontoisedut ovat siten tavaroita tai palveluita, jotka työnantaja kustantaa ja antaa työntekijänsä käyttöön. Työntekijä saa käyttöoikeuden tavarahan tai palveluun ja käyttöoikeus tavallisesti päättyy työsuhteen päättyessä. (Myrsky & Rabinä 2014, 304.)

Lähtökohtaisesti työnantaja omistaa tavarahan tai palvelun, jonka hän luontoisedun muodossa luovuttaa työntekijälleen. Luontoisedusta ei ole kyse siinä tilanteessa, jossa työntekijä itse ostaa jonkin hyödykkeen, josta työnantaja maksaa korvauksen työntekijälleen. Tällaisessa tilanteessa suoritusta pidetään verotuksessa palkkana. Esimerkki tällaisesta tilanteesta on, että työnantaja maksaa työntekijän itse vuokraaman asunnon vuokran. (Myrsky & Rabinä 2014, 304.)

Tyypillisesti luontoisedut ovat työntekijälle jatkuvia, mutta ne voivat olla myös kertaluontoisia ja satunnaisia. Tavallisia ja yleisempiä luontoisetuja on asunto-, auto-

ja puhelinetu. Luontoisedut ovat siis veronalaista ansiotuloa ja verottaja ilmoittaa aina vuoden lopussa seuraavan verovuoden luontoisetujen käypien arvojen las-
kentatavan. (Myrsky & Rabinä 2014, 305.) Seuraavaksi käydään läpi yleisempiä
luontoisetuja ja niiden arvostamista verotuksessa.

Asuntoetu

Työnantajan antaessa työntekijänsä käyttöön omistamansa tai vuokraamansa
asunnon on kyse asuntoedusta. Asuntoeduksi ei kuitenkaan katsota tilannetta,
jossa työntekijä on vuokrannut asunnon ja työnantaja maksaa vuokran tai omis-
tusasunnon kuluja. (Myrsky, Rabinä 2014, 307.)

Asuntoetu saadaan asunnon sijaintipaikkakunnan, valmistumisvuoden ja pinta-
alan mukaan. Asuntoedun arvo tarkastetaan joka vuosi ja tarvittaessa sitä voi-
daan muuttaa markkinoiden käypään arvoon, jos luontoisedun arvo jää käypää
arvoa pienemmäksi. (Myrsky & Rabinä 2014, 308.)

Asuntoetu koostuu kiinteästä perusarvosta, joka on kaikille huoneistoille sama,
sekä asunnon neliömetrikohtaisesta arvosta. Autotalli ei sisälly asunnon neliöihin
vaan sillä on oma luontoisetuarvo. (Myrsky & Rabinä 2014, 308.)

Asuntoedun arvoon kuuluu kylmä ja lämmin vesi. Jos palkansaajan maksetta-
vaksi kuuluu lämmityskulut, niin edun arvoa voidaan alentaa. Vastaavasti, jos
etuun kuuluu rajaton sähkönkäyttö, niin edun arvoa korotetaan. Edun arvoon vai-
kutta alentavasti, jos sijaintipaikkakunnan vuokrien hintataso on luontoisetuarvoa
pienempi, tällöin edun arvoa voidaan pienentää enintään 20 prosentilla. (Myrsky
& Rabinä 2014, 303,309-310.)

Ravintoetu

Ravintoedusta on kyse, kun työnantaja tarjoaa työntekijälleen aterian, jonka hinta
on käypää hintaa alhaisempi tai kokonaan ilmainen. Kahvitarjoilua tai muuta vir-
voketarjoilua ei pidetä ravintoetuna, ellei se ole niin runsas, että sen voidaan kat-
soa kattavan tavallisen lounasaterian. (Myrsky & Rabinä 2014, 312.)

Ravintoedun voi järjestää useilla eri tavoilla ja edun arvostaminen määräytyy myös siitä, minkälaisesta ravintoedusta on kysymys. Ravintoetu voi olla tavanomainen ravintoetu eli käytännössä työpaikkaruokailu tai sopimusruokailu ravintolassa, laitossuokailu tai muun vastaavan ruokailun valvonnan yhteydessä saatu etu, hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan ravintoetu sekä lentohenkilöstön ravintoetu tai arvokseteli tai maksukortti. (Myrsky & Rabinä 2014, 312-313.)

Autoetu

Autoedulla tarkoitetaan sitä, että palkansaaja tai hänen perheenjäsenensä saa työnantajan omistaman henkilö- tai pakettiauton käyttöönsä yksityisajaja varten. Yksityisajajoihin kuuluu myös tässä tapauksessa asunnon ja työpaikan väliset matkat. (Myrsky & Rabinä 2014, 317.)

Autoetu luokitellaan kahteen ryhmään, jotka ovat vapaa autoetu tai auton käyttöetu. Vapaasta autoedusta on kyse, kun työnantaja kustantaa kaikki auton käyttöön liittyvät kustannukset. Käyttöedusta on puolestaan kyse, jos palkansaajan maksettavaksi tulee ainakin polttoainekustannukset. (Myrsky & Rabinä 2014, 318.)

Luontoisetuihin kuuluvat autot on luokiteltu kolmeen eri ryhmään auton iän perusteella. A-ryhmään kuuluu auton rekisteröinti vuodesta lukien kolme vuotta vanhat autot, B-ryhmään kuuluvat kolme seuraavaa vuotta ja C-ryhmään kuuluu A ja B-ryhmää vanhemmat autot. (Verohallinto 2017e.)

Autoedun ensimmäinen osa on perusarvo, johon sisältyy auton pääomakustannukset ja siinä on huomioitu myös poisto, korko, vakuutusmaksut ja ajoneuvovero. Perusarvo on prosenttiosuus ja se on uudemmissa autoissa suurempi kuin vanhemmissa autoissa. Toinen osa on käyttökustannukset, johon kuuluvat esimerkiksi rengas-, korjaus- ja huoltokulut. Vapaaseen autoetuun sisältyvät myös polttoainekustannukset. (Verohallinto 2017e.)

Kuvion 2 esimerkissä havainnollistetaan autoedun laskeminen verovuonna 2018. Esimerkki on vapaasta autoedusta ja auto on käyttöön otettu vuonna 2018, joten se on A-ikäryhmän auto (Verohallinto 2017e.).

Auton ostopäivän mukainen uushankinta-hinta		27.000 €
perusvähennys 3.400 €		<u>- 3.400 €</u>
		23.600 €
lisävarusteet:		
metalliväri	1.500 €	
dvd-soitin	400 €	
hands free -laitteet	<u>+ 500 €</u>	
yhteensä	2.400 €	

850 euroa ylittävä osa	<u>- 850 €</u>	
		<u>±</u> <u>1.550</u> <u>€</u>
perusarvon laskentaperuste		25.150 €
perusarvo autosta 1,4 %		352,10 €
pyöristys lähinnä alempaan 10 euroon		350 €
käyttökustannukset		255 €
autoetu		605 €

Kuvio2. Esimerkki autoedun arvon laskemisesta (Verohallinto 2017)

Puhelinetu

Puhelinedun arvo verovuonna 2018 on 20 euroa (Verohallinto 2017e.). Puhelinetuun sisältyy tavallisesti koti- ja ulkomaanpuhelut, tekstiviestit ja multimedia-viesteistä muodostuvat maksut. Työntekijän yksityiskäytöstä aiheutuvat kustannukset eivät kuulu puhelinetuun ja työnantajan maksaessa yksityiskäytön kustannukset ne luetaan silloin palkaksi. (Myrsky & Räbinä 2014, 325.)

Työsuhdematkalippu

Työsuhdematkalippu, jonka työntekijä saa työnantajaltaan, on 300 euroon asti verotonta tuloa. Matkalippu on tarkoitettu ainoastaan henkilökohtaiseen käyttöön asunnon ja työpaikan välillä julkisen liikenteen kulkuneuvoilla. Työsuhdematkalippu on myös verotonta tuloa 750 euron ylittävältä osalta aina 3400 euroon saakka. Veronalaista tuloa se on siten 300 eurosta 750 euroon asti ja 3400 euron ylittävältä osalta. Työsuhdematkalippu ei ole myöskään verovähennyskelpoinen siltä osin, kun se on verovapaata tuloa. (Verohallinto 2017e.)

3.2 Verokortti ja ennakonpidätys

Palkansaajan tulee toimittaa verokortti työnantajalleen. Verohallinto lähettää aina vuodenvaihteessa kaikille verovelvollisille uuden verokortin, jos verovelvollinen asuu vakituisesti Suomessa. Uusi verokortti astuu voimaan aina helmikuun alussa, joten esimerkiksi 2017 vuoden verokortti on voimassa vielä tammikuussa 2018. Tammikuun tulot ovat kuitenkin vuoden 2018 tuloja, vaikka niitä verotettaisiin vuoden 2017 verokortin mukaan. Verokortista nähdään henkilökohtainen veroprosentti eli ennakonpidätysprosentti, jonka mukaan palkkatuloja verotetaan. Jos vuoden vaihteessa tuleva verokortti ei käy sellaisenaan esimerkiksi tulojen noustessa, verovelvollinen voi tilata vuoden alussa uuden verokortin, joka korvaa kotiin lähetetyn verokortin. (Verohallinto 2017h.)

Työnantaja pidättää palkasta ennakonpidätyksen, jonka hän ilmoittaa ja toimittaa Verohallinnolle. Pidätysprosentin työnantaja näkee verovelvollisen henkilökohtaisesta verokortista. Toinen tapa on tehdä ennakonpidätys kaavamaisista pidätysprosenttia käyttäen. Sitä käytetään, jos henkilökohtaista veroprosenttia ei ole tiedossa. (Räbinä, Myrsky & Myllymäki 2017, 315,317.) Esimerkiksi palkasta pidätetään 60%, jos verokorttia ei ole työnantajalle toimitettu (Verohallinto 2017). Ennakonpidätys tehdään palkan lisäksi myös luontoiseduista ja vakuutusmaksuista, jotka työnantaja on palkansaajan puolesta maksanut. Ennakonpidätystä ei kuitenkaan tehdä verovapaista tuloista kuten: verovapaista matkakustannusten korvauksista, henkilökuntaeduista, vakuutuskorvauksista ja sosiaalietuuksista. (Räbinä, Myrsky & Myllymäki 2017, 312.)

3.3 Ansiotuloista tehtävät vähennykset

Ansiotuloista tehtäviä vähennyksiä ovat tuloverolain mukaan tulonhankkimisvähennykset, joita kutsutaan myös luonnollisiksi vähennyksiksi. Vähennyksiä ovat myös puhtaasta ansiotulosta valtion- ja kunnallisverotuksessa tehtävät vähennykset, puhtaasta ansiotulosta valtiontuloverotuksessa tehtävät vähennykset ja puhtaasta ansiotulosta kunnallisverotuksessa tehtävät vähennykset. (Myrsky, Räbinä 2014). Puhtaalla ansiotulolla tarkoitetaan ansiotuloa, josta on vähennetty jo luonnolliset vähennykset eli esimerkiksi tulonhankkimisvähennykset (Verohallinto 2016).

Tulonhankkimisvähennys

Verovuodesta 2017 alkaen verovelvollisen tulonhankkimisvähennys on 750 euroa tai enintään verovelvollisen palkkatulon verran. Verohallinto vähentää tulonhankkimisvähennyksen jokaiselta verovelvolliselta automaattisesti, koska se on tarkoitettu kattamaan palkansaajan tulonhankkimismenot. Vähennystä saa ainoastaan palkkatuloista eikä esimerkiksi eläkkeestä, työttömyyspäivärajasta tai koulutustuesta. (Verohallinto 2018b.)

Tulonhankkimisvähennykseen eivät kuulu asunnon ja työpaikan väliset matkakulut eivätkä työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut. Nämä maksut verovelvollinen saa vähentää 750 euron tulonhankkimisvähennyksen lisäksi. (Verohallinto 2018b.)

Verovelvollisen muut tulonhankkimiskulut kuin edellä mainitut asunnon ja työpaikan väliset matkakulut, työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut määrittävät sen, vähennetäänkö verovelvollisen ansiotuloista ainoastaan 750 euroa tulonhankkimisvähennys vai todelliset tulonhankkimiskulut. Jos verovelvollisella on muita tulonhankkimiskuluja enemmän kuin tämä lakisääteinen 750 euron tulonhankkimisvähennyksen määrä, niin verovelvollinen voi silloin vähentää todelliset tulonhankkimiskulut, jotka ylittävät tämän 750 euroa. Jos muita tulonhankkimiskuluja on alle tämän 750 euroa, niin verovelvollinen saa ainoastaan tämän lakisääteisen 750 euron tulonhankkimisvähennyksen. (Verohallinto 2018b.)

Muita tulonhankkimiskuluja verovelvollisella voivat olla seuraavat:

- ammattikirjallisuus
- työvälineet
- työhuone
- virka- tai työpuku
- tietokone ja tietoliikenneyhteydet
- opintomatkakustannukset
- muuttokustannukset
- edustusmenot
- palkkamenot
- elatus- ja eläkemenot
- tieteilijöiden ja taiteilijoiden kulut
- luottamustehtävien kustannukset
- metsätyön vähennykset (moottorisaha, ajoväline) (Verohallinto 2018b.)

Näiden muiden tulonhankkimiskulujen yhteismäärästä siis riippuu saako, verovelvollinen lakisääteisen 750 euron tulonhankkimisvähennyksen vai voiko hän vähentää suuremman summan eli todelliset tulonhankkimiskulut.

Asumnon ja työpaikan välisten matkakulujen vähentäminen

Verovelvollinen voi vähentää verotuksessa asunnon ja työpaikan väliset matkakulut, koska ne ovat ansiotulon hankkimiseen kuuluvia menoja. Käytännössä on, että matkakustannusten vähentäminen tapahtuu halvimman matkustustavan tai kulkuneuvon mukaan. Verovelvollisella on 750 euron omavastuuosuus, jonka jälkeen matkakulut saa vähentää aina 7000 euroon asti. (Verohallinto 2018b.)

Yleensä halvimmalla kulkuneuvolla tarkoitetaan julkisen liikenteen kulkuneuvoja. Tietyin edellytyksin verovelvollisella on kuitenkin oikeus vähentää matkakustannuksen muunkin kuin julkisen kulkuneuvon esimerkiksi oman auton mukaan. Tilanteet, joissa verovelvollinen voi vähentää matkakulut esimerkiksi oman auton mukaan ovat seuraavat:

- jos julkista kulkuneuvoa ei ole mahdollista käyttää

- jos kävelymatkaa linja-autopysäkille ja pysäkiltä työpaikalle on yli kolme kilometriä yhteen suuntaan
- jos odotusaika esimerkiksi julkisen liikenteen vaihdoista johtuen on yli 2 tuntia työmatkalla
- jos työmatka alkaa tai päättyy yöaikaan eli klo 00.00–5.00 välisenä aikana.

Näissä tapauksissa matkakustannukset verovelvollinen voi vähentää oman auton kustannusten mukaan. Verovelvollisen tulee perustella veroilmoituksessa, minkä takia julkisen liikenteen kulkuneuvot eivät tule hänen kohdalla kyseeseen. (Myrsky & Räbinä 2014, 452.) Alla olevassa kuviossa 3 on määritelty vähennykset muiden kuin julkisten kulkuneuvojen mukaan.

oma auto	0,24 euroa kilometriltä
työsuhdeauto	0,19 euroa kilometriltä
moottoripyörä ja kevyt nelipyörä	0,15 euroa kilometriltä
mopo	0,09 euroa kilometriltä
polkupyörä	85,00 euroa vuodessa

Kuvio 3. Vähennys muilla kuin julkisilla kulkuneuvoilla 2017 (Verohallinto 2017)

Tärkeää on huomioida, että osa verovähennyksistä on automatisoitu Verohallinnon kautta ja osa vähennyksistä tulee ilmoittaa omatoimisesti kirjautumalle Verohallinnon Veroilmoitus verkossa-palveluun esimerkiksi verkkopankkitunnuksilla. (Verohallinto 2018b.) Vastaavasti verovähennykset voi ilmoittaa paperiversiona täyttämällä keväällä saapuvaan esitätettyyn veroilmoitukseen vähennykset ja lähettämällä sen postitse. Viimeinen palautuspäivä on merkitty esitätettyyn veroilmoitukseen.

4 Pääomatulojen verotus

Pääomatulolla tarkoitetaan lähtökohtaisesti tuloa, jota kertyy verovelvollisen varallisuuden avulla. Varallisuus voi kerryttää tuloa kahdella tapaa joko juoksevana tulona tai arvonnousuna. Tyypillisesti korko-, vuokra- ja osinkotulot ovat juoksevaa tuloa ja arvonnousun avulla saatua tuloa syntyy luovutusvoitoista. (Myrsky & Räbinä 2014, 97–98.)

Tuloverolaissa on määritelty, että lähtökohtaisesti tulo on ansiotuloa, jos sitä ei voida pitää varallisuuden kerryttämänä pääomatulona. (Myrsky & Räbinä 2014, 98.) Pääomatuloa ovat kaiken kaikkiaan vuokratulot, luovutusvoitot, osinkotulot, henkivakuutuksen tuotot ja voitot, metsätalouden pääomatulot, jaettavan yritystulon ja yhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus. Pääomatuloja verotetaan 30 000 euroon asti veroprosentilla 30 % ja sen ylittävältä osalta veroa maksetaan 34 %. (Verohallinto 2017j.)

Tässä osiossa tullaan käsittelemään tarkemmin niitä pääomatuloja, jotka ovat opinnäytetyön kohderyhmän kannalta olennaisimpia. Ulkopuolelle rajataan metsätalouden pääomatulot, porotalouden tulot, osakaslaina ja muut yritystoiminnan pääomatulot.

4.1 Korkotulot

Korkotulolla tarkoitetaan sellaista erää, joka saadaan ajan, korkoprosentin ja pääoman funktiona. Toisin sanoen koron katsotaan olevan hyvitystä sijoitetulla pääomalle. (Myrsky & Räbinä 2014, 98.)

Korkotuloja ovat lähdeveronalaiset korot, pääomatulona verotettavat korot, verovapaat korot ja elinkeinotoiminnan tai maatalouden tulonlähteenä verotettavat korkotulot. Lähdeveronalaisia korkotuloja ovat pankkitalletuksista saadut korot ja joukkovelkakirjalainoille maksettavat korot. Lähdeveronalaisia korkoja ei katsota pääomatuloiksi eikä niistä siten voida tehdä mitään verovähennyksiä. Lähdeveroa maksetaan aina 30% riippumatta koron suuruudesta, ja se on aina lopullinen vero, jonka rahalaitos esimerkiksi pankki perii aina suoraan koron maksun hetkellä. (Myrsky & Rabinä 2014, 101-103.)

Suomessa eräissä tapauksissa korkotulot ovat verovapaita. Tällaisia ovat ASP-tilille maksettava korko ja lisäkorko, palautettava yhteisökorko, ennakonpalautuksen palautuskorko ja eräät hyvityskorot. Myös rajoitetusti verovelvollisen korkotulot Suomesta ovat verottomia kuten pankkitalletusten ja joukkovelkakirjalainojen korot. (Myrsky & Rabinä 2014, 105.)

Pääomatuloina, elinkeinotoiminnan tuloina tai maatalouden tulona verotettaviksi korkotuloiksi katsotaan kaikki muut korkotulot, jotka eivät ole lähdeveronalaisia, tai verovapaiksi luokitellut korkotulot (Myrsky & Rabinä 2014, 106).

4.2 Osinkotulot

Osinkotulot ovat osakeyhtiön jakamia tuloja. Osakeyhtiö voi jakaa osinkoa voittonjakona tai jakaa varoja vapaan oman pääoman rahastosta. Varoja voidaan jakaa myös, osakepääomaa alentamalla, hankkimalla ja lunastamalla omia osakkeita tai yhtiön lopettamisen yhteydessä. Näitä edellä mainittuja verotetaan kuitenkin luovutusvoittoverotuksen mukaan. (Myrsky & Rabinä 2014, 107-108.)

Suomessa osakeyhtiön osinkoon kohdistuu periaatteessa kahdenkertainen verotus. Tämä johtuu siitä, kun osakeyhtiö maksaa voitostaan 20 % yhteisöveroa ja osingon saaja maksaa puolestaan pääomatuloveroa 30 tai 34 %. Osinkotuloihin on kuitenkin säädetty osittainen verovapaus, minkä tarkoituksena on pienentää verotuksen kaksinkertaisuutta. (Myrsky & Rabinä 2014, 113.)

Osinkotulojen verotus riippuu siitä, saako verovelvollinen osinkoa julkisesti noteeratusta osakeyhtiöstä vai listaamattomasta osakeyhtiöstä. Osakeyhtiö on julkisesti noteerattu yhtiö, jos sen osakkeilla voidaan käydä kauppaa esimerkiksi

Helsingin Pörssissä (NASDAQ OMX Helsinki). Suomalaisesta julkisesti noteerattusta osakeyhtiöstä saatu osinko on luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle kokonaan pääomatulona. Osingosta verotetaan kuitenkin vain 85 % pääomatulona ja loput 15 % ovat verovapaata tuloa. Osingon maksun yhteydessä tehdään 25,5 %:n ennakkopidätys Verohallinnolle. (Myrsky & Rabinä 2014, 115.)

Samoin menetellään EU- ja ETA valtioissa sijaitsevien listattujen osakeyhtiöiden osingonjaon kanssa. Myös jos osinkoa saa EU- ja ETA alueen ulkopuolisesta julkisesta osakeyhtiöstä, niin osingon verotus tapahtuu samalla tavalla kuin edellä mainituissa tilanteissa, jos kyseisen valtion kanssa on verosopimus osinkotulojen osalta, kuten esimerkiksi Suomella on Yhdysvaltojen kanssa. Muista kuin edellä mainituista yhtiöistä saatu osinko on puolestaan kokonaan ansiotuloa. (Myrsky & Rabinä 2014, 116.)

Listamattomasta osakeyhtiöstä saadun osingon verotus on puolestaan jaettu pääomatulo-osinkoon ja ansiotulo-osinkoon. Osingon saajan osakkeiden matemaattinen arvo on keskeistä osingon jaossa. Osakkeen matemaattinen arvo saadaan yhtiön edellisen verovuoden nettovarallisuudesta. Nettovarallisuus eli varat velkojen jälkeen jaetaan osakeyhtiön ulkona olevien osakkeiden määrällä yhtiön itse omistamat osakkeet pois lukien. (Verohallinto 2017j.)

Listamattomasta yhtiöstä saadusta osingosta on vain 25 % veronalaista pääomatulona 150 000 euroon saakka. Sen ylittävä osuus 85-prosenttisesti pääomatulona ja loput 15 prosenttia saa verottomasti. Tämä koskee siis tapausta, kun osingonsaajan vuotuinen tuotto on alle 8 % omistamiensa osakkeiden matemaattisesta arvosta. (Verohallinto 2017j.)

Ansiotulo-osinkoa on taas puolestaan osinko, joka ylittää 8 %:n vuotuisen tuoton osakkeiden matemaattisesta arvosta. Ylittävältä osalta 75 prosenttia on verotettavaa ansiotuloa ja 25 prosenttia on verotonta tuloa. (Verohallinto 2017j.)

4.3 Vuokratulot

Vuokratuloiksi katsotaan joko kiinteän tai irtaimen esineen vuokraamisesta saatavat tulot. Tavallisesti verovelvollinen saa vuokratuloja juuri asunnon vuokrauksesta, mutta myös kulkuvälineitä vuokrataan kuten esimerkiksi veneitä. (Myrsky & Rabinä 2014, 118–119.)

Verovelvollisen vuokratuloa on vuokran lisäksi myös sähkö- ja vesimaksut, joita vuokralainen suorittaa vuokranantajalle. Sen sijaan vuokravakuuden ei katsota olevan vuokratuloa, koska se on luonteeltaan vakuus eikä tulo. Vuokravakuus voi kuitenkin myöhemmin muuttua vuokratuloksi, jos se joudutaan käyttämään vuokran maksamiseen. Vuokranantajalla voi olla myös käytössään keskeytysvakuutus, joka turvaa esimerkiksi tulipalon sattuessa vuokrakohdetta. Tällaisesta vakuutuksesta saadut korvaukset katsotaan vuokratulon sijaan veronalaiseksi pääomatuloksi. (Myrsky, Rabinä 2014, 119.)

Verovelvollinen voi olla myös tilanteessa, jossa hänen työnantajansa maksaa hänelle korvausta työhuoneen käytöstä työntekijän omistamassaan asunnossa. Tällaisesta järjestelystä saadut tulot katsotaan olevan työntekijän vuokratulona saatua pääomatuloa. (Myrsky & Rabinä 2014, 119.)

Luonnollisen henkilön vuokrauksesta saatavat tulot luokitellaan lähtökohtaisesti henkilökohtaisen tulonlähteen pääomatuloksi. Pääomatuloa on myöskin alivuokrauksesta saadut vuokratulot. Tapauksessa, jossa osakeyhtiön osakas vuokraa liiketilaa omalle osakeyhtiölleen, saatavat tulot ovat pääomatuloa. Vuokraa voidaan myös pitää ansiotulona, jos vuokra on suurempi kuin käypä vuokrataso. Tällöin on kyse peitetystä osingosta, jota verotetaan ansiotulona. (Myrsky & Rabinä 2014, 120.)

4.4 Luovutusvoitot

Pääsääntöisesti kaikenlainen omaisuuden luovutuksesta saatu voitto verotetaan verovelvollisen pääomatulona. Omaisuuden laatu, käyttötarkoitus, saantotapa, luovutuksen syy tai omistusajan pituus ei vaikuta luovutusvoiton veronalaisuuteen muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. Luovutusvoitoista on mahdollista

myös vähentää luovutustappiot kyseisenä ja viitenä seuraavana verovuotena. (Myrsky & Rabinä 2014, 166.)

Lähtökohtaisesti luovutusvoitto saadaan luovutushinnasta vähentämällä poistamaton hankintameno ja voiton hankkimisesta aiheutuneet menot joita voi olla esimerkiksi kiinteistönvälittäjän välityspalkkio. Toisena vaihtoehtona voidaan käyttää hankintameno-olettamaa. Hankintameno-olettamaa käyttämällä voidaan luovutushinnasta tehdä 20 prosentin vähennys hankintamenon ja muiden voitonhankkimis kulujen sijaan. Hankintameno-olettama on 20 prosenttia luovutushinnasta, jos omaisuus on ollut luovutushetkellä alle kymmenen vuotta omistuksessa. Yli kymmenen vuoden omistustapauksissa voidaan käyttää 40 prosentin hankintameno-olettamaa. (Myrsky & Rabinä 2014, 197-198.)

4.5 Sijoitusrahasto-osuudesta saatu voitto-osuus

Sijoitusrahastoja on kahdenlaisia ja niiden verotuskäytäntö poikkeaa toisistaan. Rahastot jaetaan kasvuosuus- ja tuotto-osuus rahastoiksi. Kasvuosuus rahaston toimintaperiaate on se, että osakerahaston saamat osingot ja korkorahaston korkotuotot lisätään aina vuosittain rahastopääomaan eikä niitä jaeta ulos rahastosta. Tämän ansiosta osingot tai korkotuotot kasvattavat rahasto-osuuden arvoa ja sijoittajan verotus siirtyy aina siihen vaiheeseen, kun hän tekee lunastuksen rahastostaan eli myy rahasto-osuuksiaan. Kasvuosuus rahasto-osuuksien omistaja päättää näin ollen itse, milloin hän maksaa veroja rahaston voitoista. (Seligson 2018.) Rahaston tuottoa verotetaan luovutusvoitto verotuksen säännösten mukaan. (Myrsky & Rabinä 2014, 269.)

Tuotto-osuusrahasto käyttäytyy puolestaan päinvastoin kuin kasvuosuusrahasto. Rahaston saamat osinko- ja/tai korkotuotot maksetaan vuosittain suoraan tuotto-osuusrahaston omistajalle. Eikä siis rahaston pääomaan niin kuin kasvuosuus rahastossa. (Seligson 2018.) Verotus tapahtuu siten vuosittain ja voitto-osuutta verotetaan pääomatulona kokonaisuudessaan. Voitto-osuuden maksaminen suoraan rahasto-osuuden omistajalle saattaa näyttää osingolta, mutta siihen ei kuitenkaan sovelleta säännöksiä osinkotulojen osalta. Siitä maksetaan 30 prosentin pääomatulovero, jonka voitto-osuuden maksaja pidättää ennakoon. (Myrsky & Rabinä 2014, 269–270.)

4.6 Pääomatuloista tehtävät vähennykset

Verovelvollisella on mahdollisuus vähentää pääomatulojen hankkimisesta ja säilyttämisestä aiheutuneet kulut (Andersson, Linnakangas & Frände 2016 191). Vähennyskelpoisia tulonhankkimiskuluja ovat sellaiset kulut, jotka liittyvät suoraan tulojen hankkimiseen. Esimerkiksi puhelin- ja atk-kulut tai ammattikirjallisuus kuten sijoituskirjallisuus. (Verohallinto 2017k.) Pääomatuloista tehtävissä vähennyksissä on se hyvä puoli, että eri pääomatulotyyppin kulut voidaan vähentää kaikenlaisista pääomatuloista. Tämä mahdollistaa esimerkiksi vuokratulon hankkimismenojen vähentämisen korkotuloista. Poikkeuksia kuitenkin on esimerkiksi metsävähennystä saa ainoastaan metsätalouden pääomatuloista. (Andersson, Linnakangas & Frände 2016, 191.)

Omaisuuksien myynnistä aiheutuneet luovutustappiot tulee vähentää luovutusvoitoista, jos tappiot ovat syntyneet ennen vuotta 2016. Verovuonna 2016 tuli voimaan muutos, jonka ansiosta vuodesta 2016 alkaen syntyneet luovutustappiot saa vähentää kaikista pääomatuloista. Luovutustappioita ei saa kuitenkaan vähentää verotuksessa, jos luovutetun omaisuuden hankintamenot alittavat 1000 euroa. (Verohallinto 2017k.)

Pääomatuloista voi myös vähentää korkoja, jos niihin liittyvä velka on asunto- tai tulonhankkimisvelka. Vähennyksen saa tehdä sinä verovuonna, milloin korot on maksettu. Asuntolainan korot ovat vähennyskelpoisia, jos asunto on verovelvollisen tai hänen perheensä vakituksessa käytössä. Laina voi olla otettu asunnon hankkimisen lisäksi myös sen peruskorjausta varten. Verovuonna 2018 asuntolainan koroista on enää 35 % vähennyskelpoisia, kun vielä vuonna 2014 koroista sai vähentää 75 %. (Verohallinto 2017k.)

Verovelvollisella voi olla myös tulonhankkimistoimintaa kuten asunnon vuokraaminen, osakesijoittaminen ja kaikki muu sellainen toiminta, jonka avulla verovelvollinen pyrkii saamaan veronalaista tuloa. Tällaiseen toimintaan liittyvät lainojen korot ovat myös vähennyskelpoisia. Tulonhankkimistoiminnasta aiheutuneet lainojen korot ovat kokonaisuudessaan vähennyskelpoisia. (Verohallinto 2017k.)

Verovelvollisen on myös hyvä muistaa, että kulutusluottojen korot eivät ole vähennyskelpoisia verotuksessa. Kulutusluottoja ovat esimerkiksi lainat, jotka on

tarkoitettu elämiseen ja muuhun kuluttamiseen kuten auton ostoon tai kodin sisustamiseen. Myöskään muita kuin asunto- tai tulonhankkimislainojen korkoja ei voi vähentää verotuksessa. Tällaisia ovat esimerkiksi opintolainan korot, viivästyskorot ja verottoman tulon hankintaan liittyvän lainan korot. (Verohallinto 2017k.)

Lähtökohtaisesti pääomatulojen hankintamenoja ei voi vähentää ansiotuloista. (Andersson, Linnakangas & Frände 2016 191.) Poikkeuksena tästä on kuitenkin alijäämähyvitys. Verovelvollinen voi olla tilanteessa, jossa pääomatuloista tehtävät vähennykset ovat pääomatuloja suuremmat. Tässä tilanteessa alijäämähyvitys tulee kyseeseen. Pääomatuloista syntyneestä alijäämästä 30 % voidaan vähentää ansiotuloista alijäämähyvityksenä. Alijäämähyvityksenä voidaan enimmillään vähentää 1400 euroa. Enimmäismäärään kuuluu lisäksi lapsikorotus, joka on 400 euroa, ja jos lapsia on kaksi tai enemmän, niin korotus nousee 800 euroon. (Verohallinto 2017a.)

5 Verovapaat tulot

Tässä osiossa perehdytään verovapaisiin tuloihin, jotka Suomen verolainsäädäntö mahdollistaa. Tekstiosiossa pyritään esittelemään ainoastaan opinnäytetyön kohderyhmän eli opiskelijoiden kannalta tärkeimmät asiat. Ihan jokaista yksityiskohtaa verovapaiden tulojen osalta ei ole tässä opinnäytetyössä syytä käsitellä.

5.1 Kilometrikorvaus ja päiväraha

Verovelvollinen voi saada työnantajaltaan kilometrikorvauksia ja päivärahaa tilapäisestä työmatkasta aiheutuneisiin kustannuksiin. Kilometrikorvaukset ja päivärahat on säädetty kokonaan verovapaiksi, kunhan ne perustuvat todellisiin kuluihin tai Verohallinnon päätökseen päivärahoista ja kilometrikorvauksista, joka julkaistaan jokaiselle verovuodelle erikseen. Kuviosta 4 nähdään päivärahan muodostuminen työmatkan kestosta riippuen. (Verohallinto 2017b.)

Työmatkan kesto aika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	19
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	42
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
- vähintään 2 tunnilla	19
- yli 6 tunnilla	42

Kuvio 4. Päivärahat Suomessa 2018 (Verohallinto 2017)

Työnantaja voi maksaa kilometrikorvausta työmatkasta, kun työmatkalla käytetään työntekijän omaa autoa. Kilometrikorvaus on verovapaata tuloa ja verovuonna 2018 kilometrikorvauksen määräksi on määritetty 0,42 euroa/km. Edellisenä verovuonna kilometrikorvaus oli 0,41 euroa/km. (Verohallinto 2017b.)

5.2 Tavanomaisen koti-irtaimiston myyntivoitot

Tuloverolain mukaan tavanomaisen koti-irtaimiston myynnistä saadut luovutusvoitot katsotaan verovapaiksi, jos luovutusvoitto jää verovuonna alle 5000 euroa. Edellytyksenä on, että koti-irtaimisto on ollut joko omassa tai saman perheen käytössä. Luovutusvoitot lasketaan myöskin jokaisen henkilön kohdalla erikseen. Jos koti-irtaimiston myynneistä aiheutuu tappiota, niin on hyvä muistaa, että tappioita ei ole mahdollista vähentää verotuksessa. (Verohallinto 2014.) Verottajalla ei ole myöskään tarpeeksi resursseja valvoa verovelvollisen tekemiä pieniä koti-irtaimiston luovutuksia. Siitä syystä lakiin on myös säädetty, että verovuonna saatu alle 5000 €:n koti-irtaimiston luovutusvoittoja ei tarvitse verottajalle ilmoittaa. (Andersson, Linnakangas & Frände 2016, 260.)

Verottomat myyntivoitot eivät koske kuitenkaan koti-irtaimistoesineitä, jotka luokitellaan tavanomaista arvokkaammiksi. Tällaisia esineitä ovat esimerkiksi tavanomaista arvokkaammat taulut, taide-esineet ja sijoituksena luettavat esineet. Myöskään autot että moottori- ja purjeveneet eivät kuulu tavanomaiseen koti-irtaimistoon. (Verohallinto 2014.)

5.3 Alle 1000 euron luovutukset

Suomessa tehdään valtava määrä pieniä luovutuksia luonnollisten henkilöiden toimesta. Suuri osa luovutuksista on arvopaperikauppoja, joita tehdään hyvin satunnaisesti. Näistä johtuva hallinnollinen työ ja sen aiheuttamat kustannukset olisivat valtavia, joten tuloverolakiin on tästä syystä lisätty 48.6 §. Kyseisen pykälän mukaan luonnollisen henkilön yhteenlasketut luovutukset ovat verovuonna verottomia, kunhan luovutushinnat jäävät yhteensä alle 1000 euron. (Andersson, Linnakangas & Frände 2016, 260–261.) Huomionarvoista on siis, että kyse on alle 1000 euron yhteenlasketuista myynneistä, joihin sisältyvät voitot ovat verottomia. Sitä ei tule sekoittaa 1000 euron luovutusvoittoon.

5.4 Apurahat ja stipendit

Tuloverolaki säätelee Suomessa stipendien, apurahojen ja muiden tunnustuspalkintojen verotuksesta. Laki ei kuitenkaan tarkemmin määrittele, mitkä luokitellaan stipendiksi tai apurahaksi. Tuloverolain pykälän 82 mukaan veronalaiseksi tuloksi

ei luokitella stipendejä tai muita apurahoja, jos luonnollinen henkilö on saanut rahat opintoja, tieteellistä tutkimusta tai taiteellista toimintaa varten.

Stipendien ja apurahojen verottomuudelle ei ole myöskään säädetty ylärajaa. Ehtoihin kuuluu kuitenkin se, että stipendit tai apurajat on saatu valtiolta, kunnalta, muulta julkisyhteisöltä tai Pohjoismaiden neuvostolta. (Verohallinto 2016a.)

Tuloverolain 82§:n 2 momentissa on määritelty, että julkisyhteisöjä ovat muun muassa valtio, kunnat, kuntayhtymät, evankelisluterilainen kirkko, ortodoksinen kirkkokunta, Suomen Pankki, Kansaneläkelaitos (Kela), taiteen keskustoimikunta, alueelliset taidetoimikunnat, Suomen akatemia ja sosiaali- ja terveysministeriön valvonnassa toimiva työsuojelurahasto. Näiden edellä mainittujen julkisyhteisöiden myöntämät apurahat, stipendit ja opintorahat ovat siis kokonaisuudessaan verovapaita. Varojen verovapaus edellyttää vain, että ne ovat tarkoitettu ainoastaan opintoja tai tieteellistä toimintaa varten. Jos apuraha tai stipendi on annettu joltain muuta tarkoitusta varten, niin siinä tapauksessa se ei ole enää verovapaata tuloa. (Verohallinto 2016a.)

Jos apurahaa saadaan muilta tahoilta kuin julkisyhteisöiltä, niin stipendit ja apurahat ovat veronalaisia, jos ne ylittävät kyseisenä verovuonna verovapaan taiteilija apurahan määrän. Veronalaista tuloa on tällöin taiteilijan apurahan vuotuisen enimmäismäärän ylittävä osuus. (Verohallinto 2016a.) Verovuonna 2017 taiteilija-apuraha on ollut kokonaisuudessaan 20 309,40 euroa (Taike1.). Toisin sanoen apurahaa saadaan muilta tahoilta kuin julkisyhteisöiltä, niin apurahan saajan pitää tuon kyseisen summan ylimenevästä osasta maksaa veroa. Huomion arvoista on myöskin se, että apuraha ei ole veronalaista tuloa sinä vuonna, kun se nostetaan tilille, vaan se on sen verovuoden tuloa, jolloin se on ollut nostettavissa. (Taike2.)

5.5 Asp-tilin korko

ASP-tilin eli asuntosäästöpalkkio tilin talletus- ja lisäkorko ovat kokonaan verotonta. ASP-tili on tarkoitettu 18–39 vuotiaalle ensiasunnon ostoa varten. Henkilön tulee säästää pankissa tekemänsä sopimuksen mukaisesti 10 prosenttia asunnon hinnasta ja pankki antaa asunnon ostajalle valtiontakaamaa ja korkotuettua

asuntolainaa, kun säästötavoite ja muut ASP-tilin ehdot täyttyvät. (Verohallinto 2016b.)

ASP-tilin korko on 1 prosenttia ja pankista riippuen säästetylle pääomalle maksetaan 2–4 prosenttia lisäkorkoa. Korko ja lisäkorko eivät ole veronalaista tuloa eikä korosta ja lisäkorosta myöskään suoriteta lähdeveroa tavallisen tilin tapaan. (Finanssivalvonta 2015.)

5.6 Oman asunnon verovapaat luovutusvoitot

Lähtökohtaisesti minkään omaisuuden myynneistä saadut luovutusvoitot eivät ole verovapaita, vaan kaikki on täysimääräisesti veronalaista. Tästä huolimatta poikkeuksia on olemassa ja oman asunnon luovutusvoittojen verovapaus tietyin edellytyksin on yksi esimerkki, josta on säädetty Tuloverolain 48.–49. pykälissä. (Andersson, Linnakangas & Frände 2016, 249.)

Oman asunnon voi siis myydä verovapaasti, kunhan sen myynti täyttää tietyt edellytykset. Oman asunnon myyntivoitto on verovapaata, jos henkilö on omistanut asunnon tai huoneiston vähintään kaksi vuotta. Lisäksi edellytyksenä on, että henkilö tai hänen perheensä on asunut vakituisesti asunnossa ja asuminen on ollut yhtäjaksoista. (Verohallinto 2008.) Asumisen yhtäjaksoisuuteen ei vaikuta kuitenkaan lyhyet ulkomaan matkat tai sairaalassa vietetty aika (Andersson, Linnakangas & Frände 2016, 253.) On siis tärkeää huomioida, että asunnon omistamisen ja asumisen kahden vuoden ajan jakso tulee olla samaan aikaan, jotta asunnon myynnin verovapauden edellytykset täyttyvät (Verohallinto 2008.).

Laki ei myöskään velvoita, että asumisen ja omistamisen yhtäjaksoisen kahden vuoden ajan tulisi sijoittua juuri aikaan ennen asunnon myyntiä. Ehtojen on vain pitänyt täyttää jossain vaiheessa sinä aikana, kun henkilö on asunnon omistanut. Kahden vuoden pituinen omistus ja asumisaika on voinut olla vaikka yli 10 vuoden takaa ja asunnon saa edelleen myydä verovapaasti. Verovelvollinen on kuitenkin itse velvollinen todistamaan ja yksi tapa siihen on todistaa asuminen väestörekisteritiedoista. (Andersson, Linnakangas & Frände 2016, 254.)

Lähtökohtaisesti henkilöllä tai hänen perheellään voi olla vain yksi vakituinen asunto käytössään lain mukaan (Verohallinto 2008.) Pelkästään vuokrauskäytössä olevat sijoitusasunnot eivät täytä missään tapauksessa oman asumisen kriteereitä, vaikka omistus olisi yli kaksi vuotta. (Andersson, Linnakangas & Frände 2016, 253.)

Tärkeää on myös huomioda, että liikehuoneistot on säädetty verovapaan luovutusvoiton ulkopuolelle. Oikeustapauksen KHO 2011:82 mukaan, vaikka henkilö oli täyttänyt asunnon verovapaan myynnin edellyttämät kriteerit kahden vuoden omistamisen ja asumisen puolesta, niin hänellä ei ollut oikeutta verovapaaseen luovutusvoittoon, koska asunto oli liikehuoneisto. Asunto olisi pitänyt muuttaa asuinhuoneistoksi, jotta se olisi täyttänyt verovapauden kriteerit ja näin ei asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksestä käynyt ilmi. (Andersson, Linnakangas & Frände 2016, 251.)

Verovelvollinen voi olla myös tilanteessa, että hänen vakituksessa asuinkäytössään on alle puolet huoneistosta tai rakennuksesta, jonka hänen omistaa. Tässä tapauksessa vain tämä suhteellinen osa asunnosta on oikeutettu verovapaaseen luovutusvoittoon muiden kriteerien täytyessä. Esimerkkinä tällaisista tapauksista on tilanne, jolloin verovelvollisella on vakituksessa asuinkäytössä esimerkiksi yksi kolmasosaa isosta huoneistosta ja loput hän on laittanut vuokralle. Kuitenkin, jos suhteellinen osuus omistamastaan ja asuinkäytössä olevasta kiinteistöstä on yli puolet, niin siinä tapauksessa luovutusvoitto on kokonaan verovapaata. (Andersson, Linnakangas & Frände 2016, 256–256.)

Laki on myös huomionut tilanteet, jossa useammalla verovelvollisella on yhteisomistuksessa asunto, jossa he asuvat. Verovapaa myyntivoitto jakautuu siis suhteellisesti kaikkien henkilöiden välille, jos verovapaan myynnin kriteerit täyttyvät. Tästä on esimerkki, jolloin kolme sisarusta on perinyt asunnon ja kaksi on asunut siinä yli kaksi vuotta omistusaikana, niin vain kahden sisaruksen myyntivoitto on tässä tilanteessa verovapaa. Tämä ei kuitenkaan koske aviopuolisoita. Jos aviopuolisoilla on yhteisomistuksessa asunto, jossa ainoastaan toinen asuu esimerkiksi toisen ulkomaan työkomennuksen takia, on luovutusvoitto kuitenkin kokonaan verovapaata. (Andersson, Linnakangas & Frände 2016, 257.)

6 Lahjavero

Lahjan antaminen on yksi yleisempiä tapoja siirtää omaisuutta toiselle henkilölle kaupan ja perinnön lisäksi. Tyypillisesti lahjan pääpiirteisiin kuuluu varallisuuden siirtäminen toiselle henkilölle ilman vastiketta, lahjanantajan varallisuuden väheneminen ja vastaavasti lahjansaajan varallisuuden kasvaminen. Lahjan piirteisiin kuuluu myös lahjan luovuttamisen vapaaehtoisuus ja lahjoittamistahdon olemassaolo. Lahjasta voi myös aina kieltäytyä eikä sitä ole pakko ottaa vastaan. (Lindholm 2017, 9,13.) Lahjaveroa pitää maksaa kaikesta varallisuudesta, jos sekä lahjanantaja että saaja ovat asuneet lahjoitushetkellä Suomessa. Lahjaverotuksen alaisiksi lahjoiksi luokitellaan esimerkiksi kiinteistöt, autot, veneet, pörssiyhtiöiden osakkeet, raha, kuolinpesäosuus, luopuminen hallintaoikeudesta, ulkomaan matkat ja eläimet. (Verohallinto 2017d.)

6.1 Irtaimen lahja

Irtaimen lahja on tavallisesti yksinkertaisin tapa antaa lahja, koska sen antamiseen ei kuulu paljon muutosidonnaisia asioita kuten kiinteän omaisuuden lahjoitukseen (Lindholm 2017, 13.)

Yksinkertaisimpana ja varmasti myös yleisimpänä irtaimen lahjana pidetään rahalahjoitusta. Lahjoitus syntyy, kun lahjanantaja antaa rahat lahjan saajalle käteisenä tai tilinsiirtona. Lahjakirjan tai muun asiakirjan laatiminen lahjoituksesta on aina suositeltavaa ja se helpottaa asian selvittämistä jälkikäteen, jos sellainen tilanne tulee vastaan. Helpoiten se syntyy, jos lahjoitus siirretään tilinsiirtona lahjansaajalle. Tällöin lahjanantaja voi tilinsiirron yhteydessä kirjoittaa viestin, josta lahjoitus ja sen määrä tulee ilmi. (Lindholm 2017, 14.)

Irtaimen omaisuuden lahjoituksessa kannattaa tehdä ilmoitus maistraatille. Ilmoitus maistraattiin antaa lahjansaajalle suojaa siinä tilanteessa, jos lahjanantajalle tulee maksuvaikeuksia yrityksen konkurssitilanteessa tai jos lainanantaja joutuu ulosottoon. Ilmoituksen antaminen ei kuitenkaan koske tavanomaisia lahjoja, jotka eivät ole epäsuhteessa lahjanantajan taloudelliseen tilanteeseen nähden. Ilmoituksen voi tehdä kaikissa maistraateissa Suomessa ja siinä tulee olla lahjanantajan ja -saajan tiedot, lahjan kohden ja sen luovutusajankohta. Ilmoituksen

tekeminen ei ole myöskään pakollista eikä sen tekemättä jättämisestä ole varsinaisesti mitään haittaa, jos lahjanantajan maksuvaikeuksista ei ole pelkoa. (Lindholm 2017, 15–16.)

6.2 Kiinteistön lahja

Kiinteäksi omaisuudeksi luokitellaan esimerkiksi kesämökki, omakotitalo, metsä- ja maatila. Tontilla ei tarvitse olla rakennuksia, jotta se luokiteltaisiin kiinteistöksi vaan pelkkä maapohjakin riittää. Sen sijaan vuokratontilla sijaitseva kesämökki tai omakotitalo ei juridisesti ole kiinteää omaisuutta. Kuolinpesänsä pesäosuutta ei luokitella kiinteäksi omaisuudeksi, vaikka kuolinpesässä olisi pelkästään kiinteää omaisuutta. (Lindholm 2017, 17.)

Kiinteistön lahja on tiukemmin säädelty kuin irtaimen omaisuuden lahja. Lahjanantajan ja saajan on aina tehtävä kirjallinen lahjakirja ja se pitää allekirjoittaa. Lahjakirjassa tulee näkyä lahjanantajan ja -saajan tiedot sekä luovutuksen tarkoitus ja tiedot luovutettavasta kiinteistöstä. Kiinteistön yksilöintiä varten kannattaa pyytää lainhuutotodistus joko maanmittauslaitokselta tai maistraatista. Kaupanvahvistaja vahvistaa lahjan ja kaikkien allekirjoittaneiden tulee olla paikalla. (Lindholm 2017, 17.)

Lahjoitettava kiinteistö ei välttämättä ole aina kokonainen vaan se voi olla myös osa kiinteistöstä. Se voi olla esimerkiksi puolikas kiinteistö tai $\frac{1}{4}$ osa eli murto-osa. Tai lahjoitettava kiinteistö voi olla myös rajoiltaan määrätty alue, jolloin puhutaan määräalasta. Määräalaa lahjoitettaessa sen sijainti ja rajat on kirjoitettava ylös lahjakirjaan. Lahjakirjan liitteenä on tällöin oltava kartta, johon määräalan rajat on merkitty. (Lindholm 2017, 18.)

Vuonna 2013 voimaan tulleen lain mukaan kiinteistön lahjan voi nykyisin tehdä sähköisestikin. Se onnistuu Maanmittauslaitoksen ylläpitämässä asiointijärjestelmässä. Edellytyksenä on, että käyttäjät tunnistetaan luotettavasti. Sähköisesti tehtävä lahjakirja on nykyaikainen ja helppo vaihtoehto perinteiselle käsin allekirjoitettavalle lahjakirjalle. Sen voi tehdä osoitteessa www.kiinteistoasiat.fi. Sähköisen lahjakirjan tekeminen verkkopalvelussa edellyttää tietojen löytymistä viranomaisten sähköisistä rekistereistä. (Lindholm 2017, 18,21.)

6.3 Verovapaa lahja

Lahjaverot tulee maksettavaksi, kun lahjanantaja antaa lahjansaajalle lahjan, jonka arvo on 5000 euroa tai enemmän. Jos lahjan arvo jää alle 5000 euroa, niin lahjaverot ei tarvitse maksaa. Uusi lahjaverotasteikko on ollut voimassa vuoden 2017 alusta alkaen. (Verohallinto 2017d.) Ennen vuotta 2017 lahjan veronalaisuuden raja oli 4000 euroa ja vuoden 2007 loppuun asti se oli puolestaan 3400 euroa. Lahjoitettava omaisuus voi olla mitä tahansa kuten rahaa, pörssiosakkeita tai auto. Arvon on vain jäätävä, vaikka yhden sentin alle 5000 euroa, jolloin lahjaverot ei tarvitse maksaa. Jos arvo on tasan 5000 euroa, niin lahjaverot tulee siinä tapauksessa maksettavaksi. Eri lahjanantajien lahjat verotetaan puolestaan erikseen. Jos lahjanantajia on useampi, niin jokainen voi halutessaan antaa samalle lahjansaajalle verovapaasti alle 5000 euron arvoisen lahjan. Tämän säännön ansiosta verovapaa lahja voi nousta hyvinkin suureksi sen mukaan, kuinka monta lahjanantajaa antaa lahjan. Tällaisessa tapauksessa lahjanantajien on hyvä muistaa, että lahjoitettavat varat on oltava lahjanantajan omia varoja ja se on pystyttävä tarvittaessa todistamaan. (Lindholm 2017, 43,45–46).

Kolmen vuoden yhteenlaskusääntö

Kolmen vuoden yhteenlaskusäännön mukaan kokonaislahjaverot määräytyy yhteissumman perusteella, joka lahjanantaja on lahjansaajalle antanut kolmen vuoden tarkastelujakson aikana. Kokonaisverosta vähennetään lahjaverot, joka on maksettu aiemmista lahjoista, jotka on saatu kolmen vuoden tarkastelujakson sisällä. Alle 4000 euron tavanomaiset koti-irtaimistolahjat ja koulutuslahjat puolestaan jäävät laskusäännön ulkopuolelle. (Lindholm 2017, 44.)

Koti-irtaimistolahjat

Tavanomaiseksi koti-irtaimistoksi luetaan kotona olevat irtaimet esineet esimerkiksi huonekalut, matot, taloustavarat, vaatteet ja kodinkoneet. Taulut, veistokset ja muut taide-esineet katsotaan lahjaverotuksessa tavanomaisen koti-irtaimiston ulkopuolelle. Lahjaverot ei tarvitse maksaa tavanomaiseksi luokiteltavasta koti-irtaimistosta, kun yksittäisen lahjoitettavan esineen arvo jää alle 5000 euroa. Yli 4000 euron mutta alle 5000 euron alittavat lahjat otetaan kuitenkin huomioon laskettaessa kolmen vuoden yhteenlaskusääntöä lahjoista, jotka tulevat samalta

lahjanantajalta. Tavanomaisten koti-irtaimistolahjojen arvon jäädessä alle 4000 euroa jäävät laskusäännön ulkopuolelle. Tällaisia lahjoja voi saada useita kolmen vuoden sisällä ja ne jäävät silti lahjaverotuksen ulkopuolelle. (Verohallinto 2017d.)

Lahja koulutusta, kasvatusta ja elatusta varten

Koulutusta, kasvatusta tai toisen elatusta varten olevat lahjat ovat lahjaverotuksessa verovapaita. Ehtona on vain, että lahja tulee antaa lahjan saajalle siinä muodossa, ettei lahjansaaja voi käyttää lahjoitettua raha määrää mihinkään muuhun tarkoitukseen. Käytännössä tämä onnistuu esimerkiksi tilanteissa, jos lahjansaaja opiskelee ulkomailla yliopistossa, niin silloin kannattaa maksaa lukukausimaksut suoraan ulkomaalaisen yliopiston tilille. Tällöin lahjansaajalle ei ole ollut muuta mahdollisuutta käyttää varoja. (Lindholm 2017, 49–50).

7 Muutoksen haku ja oikaisuvaatimus

Verotuksen muutoksenhakujärjestelmässä on kolme porrasta ja ensisijaisesti verotukseen haetaan muutosta oikaisuvaatimuksella verotuksen oikaisulautakunnalta. Hallinto-oikeus on seuraava porras, jossa käsitellään verotuksen oikaisulautakunnan päätöksiin liittyvä muutoksenhaku. Hallinto-oikeuden päätöksistä voi valittaa puolestaan korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus on valitusluvan myöntänyt. (Räbinä, Myrsky & Myllymäki 2017, 229.)

Kolmiportaisesta muutoksenhakujärjestelmästä poiketen Verohallinnon antamiin ennakkoratkaisuihin muutoksenhaku tapahtuu ensisijaisesti hallinto-oikeuteen ja siitä korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus valitusluvan myöntää. Myös keskusverolautakunta antaa ennakkoratkaisuja verotukseen ja sen päätöksiin haetaan muutosta suoraan korkeimmalta hallinto-oikeudelta ilman erikseen myönnettävää valituslupaa. (Räbinä, Myrsky & Myllymäki 2017, 229.)

Muutoksenhakuajat vaihtelevat päätöksen laadusta riippuen ja muutoksenhakukelpoiset päätökset on jaoteltu kolmeen ryhmään:

- 1) ennakkoratkaisuista verovelvollisella on 30 päivän valitushakuaika hallinto-oikeuteen tai edelleen korkeimpaan hallinto-oikeuteen verotuspäätöksen tiedoksiantopäivästä lähtien
- 2) verotuspäätöksissä on 3 vuoden valitusaika, joka lasketaan aina kyseisen kalenterivuoden päättymisestä alkaen, ja hallinto- ja korkeimman hallinto-oikeuteen on puolestaan 60 päivän valitusaika verotuspäätöksen tiedoksianto päivästä lähtien
- 3) erillispäätöksissä verovelvollisella on myös 60 päivää aikaa tehdä valitus päätöksen tiedoksianto päivästä lähtien. (Räbinä, Myrsky & Myllymäki 2017, 229–230).

Käytännössä muutoksenhaku tehdään esimerkiksi tuloverotuksen osalta Tuloveron oikaisuvaatimuslomakkeella (3308), joka löytyy Verohallinnon internetsivuilta tai vapamuotoisella hakemuksella. Oikaisuvaatimuksessa pitää ilmoittaa muutoksenhakijan nimi ja henkilötunnus, kyseinen verovuosi, vaadittu muutos ja perustelut muutokselle. Oikaisuvaatimuksen liitteeksi voi myös tarvittaessa jättää asiakirjoja, joihin muutoksenhakija vetoaa. Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa joko suoraan lähimpään verotoimistoon tai lähettää postitse suoraan Verohallintoon. Tuloverotuksen osalta muutoksenhaku aika on 3 vuotta verovuoden päättymisestä seuraavan vuoden alusta lukien. Aikaisemmin muutoksenhaku aikaa oli 5 vuotta, mutta vuoden 2017 alusta lähtien muutoksenhaku aikaa pienennettiin 3 vuoteen. (Verohallinto 2017f.) Oikaisuvaatimusta ei myöskään pysty lähettämän tällä hetkellä sähköisesti vaan se on toimitettava lomakkeena.

8 Yhteenveto ja pohdinta

Opinnäytetyön tavoitteena oli tehdä vero-opas, joka soveltuu erityisesti opiskelijoiden tarpeisiin. Työhön oli tarkoitus valikoida asioita, jotka ovat opiskelijoiden kannalta oleellisempia. Tavoitteena oli myös oppaassa tuoda esille hyödyllisiä veroneuvoja, joita opinnäytetyön kohderyhmä pystyisi hyödyntämään helposti henkilökohtaisessa verotuksessaan.

Opinnäytetyölle asetetut tavoitteet täyttyivät. Työssä otettiin huomioon opiskelijoiden eli opinnäytetyön kohderyhmän tarpeet. Työn tuotoksena syntyneessä

vero-oppaassa opastettiin verokortin tekemiseen ja siinä huomioitiin opintotuet, jotka vaikuttavat erityisesti juuri opiskelijoiden verotukseen. Oppaaseen kirjoitetut ohjeet tehtiin myös mahdollisimman yksinkertaisiksi ja helpoiksi, jotta ne olisi helppo ymmärtää.

Teoria ja käytäntö saatiin yhdistettyä opinnäytetyössä juuri vero-oppaan avulla. Vero-oppaaseen otettiin esimerkkejä ja ohjeita jokaisesta opinnäytetyön teoriaosista. Tällä tavoin nähdään, kuinka työn teoria toteutuu käytännössä, kun ne havainnollistettiin vero-oppaan esimerkeillä.

Opinnäytetyöstä ja vero-oppaasta on varmasti hyötyä sen lukeneille opiskelijoille. Erityisesti lahjaverotuksen osalta oppaaseen tuli muutamia hyödyllisiä esimerkkejä, jotka auttavat varmasti niitä, jotka ovat saaneet rahallista avustusta esimerkiksi vanhemmiltaan opiskelua varten. Oppaassa olisi voinut olla enemmänkin esimerkkejä ja ohjeita, mutta käytettävissä oleva aika vaikutti siihen, että enempää esimerkkejä työhön ei pystytty tekemään.

Harmillista työssä on se, että osa työn ohjeista tulee vanhenemaan vuoden vaihteessa. Veroilmoitus verkossa-palvelu poistuu käytöstä ja Verokortti verkossa-palvelu hoituvat jatkossa Omaverossa. Opinnäytetyötä aloittaessa en siis osannut huomioida näitä tulevia muutoksia, joten osa ohjeista siis vanhenee nopeastikin. Jälkeen päin ajateltuna olisi ollut parempi tehdä kyselytutkimus opiskelijoille ja selvittää opiskelijoiden verotietoutta. Kyselystä olisi sitten selvinnyt, minkälaisia vero-ohjeita ja neuvoja opiskelijat juuri tällä hetkellä tarvitsevat. Sen selvityksen pohjalta olisi jäänyt jatkotutkimusmahdollisuus seuraavalle opiskelijalle, joka olisi sitten voinut koota vero-oppaan, jonka nyt itse opinnäytetyönä tein. Tämän asian siis työstä muuttaisin, jos voisin.

Kyselyn avulla olisi myös saanut laajempaa näkökulmaa siitä, minkälaisia neuvoja opiskelijat haluavat ja sen pohjalta tehdä opas. Mielestäni kuitenkin kyselyn ja oppaan tekeminen olisi tehnyt työstä liian laajan, joten molempia ei olisi ollut mahdollista tehdä yhdessä opinnäytetyössä.

Työtä tehdessä opin uusia asioita verotuksesta, joista en aiemmin ollut tiennyt. Lahjaverotuksesta tuli opittua asioita, joita varmasti tulevaisuudessa tulen hyödyntämään, jos tulee tilanteita vastaan. Työn tekeminen myös opetti, että verotus

muuttuu vuosittain ja joka vuosi kannattaa tarkistaa, onko jokin asia muuttunut edellisestä vuodesta. Kokonaisuutena olen tyytyväinen opinnäytetyöhön ja siihen mitä sain aikaan käytettävissä olevan ajan puitteissa.

Lähteet

Andersson, E., Linnakangas, E. & Frände, J. 2016. Tuloverotus, 8. uudistettu painos. Helsinki. Talentum Media Oy.

Finanssivalvonta 2015. Asuntosäästöpalkkiotili (ASP-tili) on tarkoitettu ensiasunnon ostajille <http://www.finanssivalvonta.fi/fi/Finanssiasiakas/Tuotteita/Talletukset/ASP-tili/Pages/Default.aspx> Luettu 9.4.2018

Kela 2017. <http://www.kela.fi/opintoraha-verotus> Luettu 30.4.2018

Lindholm, T. 2017. Lahjaverokirja. Helsinki: Hansaprint.

Myrsky, M. & Ossa & J. 2008. Verotuksen perusteet. Helsinki: Talentum Media Oy.

Myrsky, M., Räbinä, T. 2014. Henkilökohtaisen Tulon Verotus. Helsinki: Talentum Media Oy.

Räbinä, T., Myrsky M. & Myllymäki J. 2017. Verotusmenettelyn Perusteet. Helsinki: Alma Talent Oy

Seligson 2018. Kasvu- vai tuotto-osuus <https://www.seligson.fi/suomi/asiointi/merkinta/osuuslaji.htm> Luettu 26.3.2018

Taiteen edistämiskeskus 2018. Apurahojen ja palkintojen verotettavuus <http://www.taike.fi/fi/apurahojen-ja-palkintojen-verottomuus> Luettu 3.3.2018

Taiteen edistämiskeskus 2018. Tietoa taiteilija-apurahasta <http://www.taike.fi/fi/tietoa-taiteilija-apurahasta> Luettu 13.3.2018

Tilastokeskus 2018. Kansainvälistä vero vertailua https://www.tilastokeskus.fi/tup/suoluk/suoluk_ulkomaat.html#veroaste Luettu 24.9.2018

Verohallinto 2017a. Alijäämähyvitys https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/velat_ja_korot/alijaamahyvity/ Luettu 19.4.2018

Verohallinto 2015a. Ansiotulojen verotus https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48481/ansiotulojen_verotu2/#2-mik%C3%A4-on-palkkaa? Luettu 8.5.2018

Verohallinto 2016a. Apurahojen, stipendien, tunnustuspalkintojen ja muiden palkintojen verotus https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48885/apurahojen_stipendien_tunnustuspalkinto3/ Luettu 13.3.2018

Verohallinto 2017b. Kilometrikorvaus ja päiväraha https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/auto/kilometrikorvaus_ja_paivaraha/ Luettu 20.4.2018

Verohallinto 2013 Kirkollisvero https://www.vero.fi/tietoa-verohallinnosta/tietoa_verotuksest/kirkollisver/ Luettu 8.5.2018

Verohallinto 2017c. Korko tuloverotuksessa https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/velat_ja_korot/korko_tuloverotuksess/ Luettu 19.4.2018

Verohallinto 2016b. Korkotulojen verotus https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48890/korkotulojen_verotu2/#4-verovapaat-korkotulot Luettu 9.4.2018

Verohallinto 2018a. Kotikunnan merkitys verotuksessa https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/49048/kotikunnan_merkitys_verotuksess2/#2-luonnollisen-henkil%C3%B6n-kotikunta-verotuksessa Luettu 8.5.2018

Verohallinto 2017d. Lahja <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/lahja/> Luettu 20.2.2018

Verohallinto 2017e. Luontoisedut verotuksessa <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/47886/luontoisedut-verotuksessa/#9-ty%C3%B6suhdematkalippu> Luettu 2.5.2018

Verohallinto 2017f. Muutoksenhaku tuloverotuksessa https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/veroilmoitus_ja_verotuspaato/muutoksenhaku/ Luettu 16.4.2018

Verohallinto 2008 Oman asunnon myyntivoiton verotus https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48817/oman_asunnon_myyntivoiton_verotu/ Luettu 23.3.2018

Verohallinto 2017g. Osinkotulojen verotus <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/47901/osinkotulojen-verotus/#2.2-listatusta-yhti%C3%B6st%C3%A4-saatu-osinko> Luettu 26.4.2018

Verohallinto 2017h. Tilaa uusi verokortti <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/verokortti/> Luettu 3.5.2018

Verohallinto 2018b. Tulonhankkimiskulut ansiotuloista <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48490/tulonhankkimiskulut-ansiotuloista/> Luettu 21.4.2018

Verohallinto 2017i. Työnantajan ja työntekijän eläke- ja vakuutusmaksuprosentit 2018 https://www.vero.fi/tietoa-verohallinnosta/verohallinnon_esittely/uutiset/uutiset/2017/ty%C3%B6nantajan-ja-ty%C3%B6ntekij%C3%A4n-el%C3%A4ke--ja-vakuutusmaksuprosentit-2018/ Luettu 14.5.2018

Verohallinto 2017j. Pääomatulot <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/tulot-ja-vahennykset/paaomatulot/> Luettu 27.3.2018

Verohallinto 2017k. Pääomatuloista tehtävät vähennykset
https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/tulot-ja-vahennykset/ilmoita_itse_nama_vahennykse/paaomatuloista_tehtavat_vahennykse/ Luettu 19.4.2018

Verohallinto 2017l. Verohallinnon päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2018 <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/paatokset/47405/verohallinnon-p%C3%A4%C3%A4t%C3%B6s-verovapaista-matkakustannusten-korvauksista-vuonna-2018/> Luettu 20.4.2018

Verohallinto 2016c. Verotettavan tulon laskeminen henkilöverotuksessa
https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/49038/verotettavan_tulon_laskeminen_henkilove4/#2.2-luonnolliset-v%C3%A4hennykset Luettu 21.4.2018

Verohallinto 2014 Verovapaat tai osittain verovapaat luovutusvoitot
https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48930/verovapaat_tai_osittain_verovapaat_luov/ Luettu 23.3.2018

Verohallinto 2017m. Yleisradiovero <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48391/yleisradiovero/#2-henkil%C3%B6n-yleisradiovero> Luettu 8.5.2018

Vilkka, H.& Airaksinen, T. 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Liite 1

Opiskelijan vero-opas

Johdanto

Opiskelijan vero-opas koostuu esimerkki tilanteista ja ohjeista, jotka on suunnattu erityisesti nuorille opiskelijoille. Oppaaseen on koottu esimerkkejä, joita opiskelija pystyy helposti omatoimisesti hyödyntämään omassa verotuksessaan.

Tämän oppaan tarkoitus on opastaa käytännön asioissa, joten teoreettinen puoli jää tässä oppaassa vähemmälle. Opas sisältää ohjeet:

- Verokortti verkossa -palvelun käyttöön
- Veroilmoituksen muutokset vuodelle 2019
- Esimerkkejä verovapaista tuloista
- Lahjavero esimerkkejä
- Lahjaveroilmoitus Omavero
- Ohje oikaisuvaatimuksen tekemiseen

Tämän Vero-oppaan kuvakaappaukset on otettu Verohallinnon vero.fi sivulta Verokortti verkossa 2018 palvelusta sekä verokortti 2018 demo versiosta.

Uuden verokortin tekeminen

Uusi verokortti tarvitaan yleensä silloin, kun veroprosenttia tarvitsee muuttaa. Seuraavassa opastetaan muutosverokortin tekemiseen verokortti verkossa -palvelussa vaiheittain.

Vaihe 1

Aluksi kirjaututaan verokortti verkossa – palveluun esimerkiksi verkkopankkitunnuksilla tai mobiilivarmenteella, jotta päästään omiin henkilökohtaisiin verotietoihin.

 Verohallinto [FI] | <https://www.vero.fi/verokortti>

Verokortti verkossa -palvelu 2018

> Kirjaudu palveluun

Palvelussa pääset katsomaan salassa pidettäviä verotustietojasi. Tämän vuoksi sinun tulee kirjaut verkkopankkitunnuksillasi, mobiilitunnisteella tai sirullisella henkilökortilla.

Mihin palvelua käytetään?

Voit tilata ja tulostaa uuden verokortin esimerkiksi palkkaa, sivutuloa, etuutta tai merityötuloa varten.

Voit tulostaa verokortin itse, jos tilaukseen ei

Mitä tietoja tarvitset?

- > Paljonko saat tuloja kuluvan vuoden aikana?
- > Paljonko olet saanut tuloja kuluvan vuoden alusta?
- > Paljonko sinulta on peritty veroa kuluvan

Vaihe 2

Kirjautumisen jälkeen päästään alla olevalle sivulle, josta nähdään omat tiedot. Sivulta näkyy myös tällä hetkellä voimassa oleva veroprocentti, tulorajat ja mistä alkaen se on voimassa. Seuraavaan vaiheeseen päästään sivun alalaidasta jatka-painikkeesta.

1 Asiakastiedot ja verokortit

2 Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen

3 Laskennan tulos

4 Toimitustapa ja tietojen lähettäminen

Vaihe 1: Asiakastiedot ja verokortit

Asiakastiedot [\[Ohje\]](#)

Tilanne 22.05.2018

Nimi Paula Palkansaaja

Tilanne 31.12.2017

Kotikunta Helsinki

Tilanne 01.01.2018

Seurakuntaan kuuluminen evankelisluterilainen

Verokortit [\[Ohje\]](#)

Verokortti palkkaa varten

Perusprosentti 23,5 %

Lisäprosentti 42,3 %

Tulorajat Palkkakauden tuloraja

30000,00 €/vuosi

2500,00 €/kuukausi

1153,85 €/kaksi viikkoa

576,92 €/viikko

82,42 €/päivä

Yksi tuloraja

27600,00 €/22.07.2018-31.12.2018

Voimassa 22.07.2018 alkaen

[Tilaan sivutuloverokortin, jossa on lisäprosentti](#)

Vaihe 1/4

[Keskeytys](#) [Jatka >>](#)

[Ota yhteyttä](#)
[Lisätietoja palvelusta](#)
[Henkilöasiakkaan vero-opas](#)

Sivun ohjeet:

Näet verotukseen vaikuttavat asiakastietosi sekä viimeisimmän verokorttisi tiedot. Tällä sivulla voit katsella tietoja. Voit muuttaa tuloja ja vähennyksiä seuraavalla sivulla.

Jos sinulla on sellaista tuloa, josta verotoimisto on määrännyt ennakoveron, näet myös ennakoveron tiedot.

Jos sinulle on laskettu lisäprosentti viimeisimmässä verokorttissasi, voit halutessasi tilata pelkän sivutuloverokortin, jossa on lisäprosentti painamalla linkkiä "Tilaan sivutuloverokortin, jossa on lisäprosentti". Tällöin siirryt suoraan tilauksen lähettäminen vaiheeseen.

Voit vuoden aikana tilata rajoitetun määrän sivutuloverokortteja tässä palvelussa. Sivutuloverokortista voit antaa maksajalle kopion. Ota itse tilaamastasi verokortista riittävä määrä kopioita, jos tarvitset useamman kuin yhden sivutuloverokortin.

Pääset eteenpäin [Jatka](#)-painikkeesta.

Vaihe 3

Seuraavassa kohdassa arvioidaan verovuoden bruttotulot eli tulot ennen veroja. Tässä siis arvioidaan paljonko palkka, lomarahat ja luontoisedut yms. tulevat suurin piirtein olemaan kyseisenä vuonna.

47

Lisäksi tässä kohdassa ilmoitetaan, paljonko saatu bruttotulo vuoden alusta on sekä ennakonpidätys saadusta bruttotulosta. Nämä tiedot löytyvät helpoiten edellisestä palkkalaskelmasta. Tiedot päästään syöttämään, kun klikkaa muokkaa kohdasta.

Demo - Verokortti 2018

suomeksi | [på svenska](#) | [in English](#)

Paula Palkansaaja
[Kirjaudu ulos](#)

1 Asiakastiedot ja verokortit
2 **Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen**
3 Laskennan tulos
4 Toimitustapa ja tietojen lähettäminen

Vaihe 2: Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen

! Tarkista matkakulut ja ilmoita ne uudelleen, jos edelleen haluat matkakuluvähennyksen.

Ansiotulot [Ohje]	Edellisen päätöksen tieto	Tieto uuteen päätökseen
Päätoimen palkat ja luontoisedut *		Muokkaa
Arvio koko vuoden bruttotulosta	30000,00	
Saatu bruttotulo vuoden alusta		
Ennakonpidätys saadusta bruttotulosta		
Etuudet		Muokkaa
Sivutoimen palkat ja luontoisedut		Muokkaa
Kustannusten korvaukset (esim. perhepäivähoidattajien)		Muokkaa
Merityötulot ja luontoisedut		Muokkaa
Opintoraha		Muokkaa
Eläkkeet		Muokkaa
Ennakonkannon alaiset yritystulot		Muokkaa
Muut ansiotulot		

Ansiotuloista tehtävät vähennykset [Ohje]	Edellisen päätöksen tieto	Tieto uuteen päätökseen
Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut	154,00	Muokkaa
Matkakulut	500,00	Muokkaa

Ota yhteyttä
Lisätietoja palvelusta
Henkilöasiakkaan vero-opas

Sivun ohjeet:
Tarkista viimeisimmän verokorttisi tiedot Edellisen päätöksen tieto -sarakeesta.

Tietojen ilmoittaminen
Voit muuttaa, poistaa ja lisätä tietoja painamalla [Muokkaa](#)-linkkiä. Muokkaa-linkistä siirryt erittelysivulle, jolla voit ilmoittaa kyseisen tulon tai vähennyksen. Jos Muokkaa-linkkiä ei ole, et voi muuttaa kyseistä tietoa tässä palvelussa.

Ansiotulot
***) Pakollinen tieto**
Ilmoita erilaiset tulot omissa kohdissaan.

Esimerkiksi: Ilmoita pääasiallinen palkkatulosi yhdeltä työnantajalta kohdassa "Päätoimen palkat ja luontoisedut" ja palkka muilta työnantajilta yhteensä kohdassa "Sivutoimen palkkatulo ja luontoisedut". Voit ottaa sivutuloverokortista kopioita kaikille työnantajillesi, joten ilmoita kaikki sivutulosi yhteensä mahdollisimman oikeansuuruksena!

Jos saat vuoden aikana työttömyys-, sairaus-, äitiys-, isyys- tai muuta etuutta

Muokkaa painikkeesta päästään alla olevalle sivulle. Tässä esimerkissä arviot vuoden bruttotuloista ovat 20 000 euroa, saatu bruttotulo vuoden alusta on 5000 euroa ja ennakonpidätys vuoden alusta on 500 euroa.

Tässä vaiheessa valitaan myös, haluaako verokortin, jossa on palkkakauden tulo-
raja vai jossa on loppu vuodelle yksi tuloraja. Tässä esimerkissä valitaan loppuvuodelle yksi tuloraja, tällöin koko vuoden arviosta vähennetään alkuvuodesta saadut bruttotulot.

Demo - Verokortti 2018

[suomeksi](#) | [på svenska](#) | [in English](#)

Paula Palkansaaja
[Kirjaudu ulos](#)

Vaihe 2: Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen

Päätoimen palkat ja luontoisedut Ohje

! Huomaathan, että tällä sivulla ilmoitetaan vain palkkatyöstä saatava palkka. Katso tarkemmin sivun ohjeesta.

	Edellisen päätöksen tieto	Asiakas ilmoittaa
Arvio koko vuoden bruttotulosta	30000,00	* 20000,00
Saatu bruttotulo vuoden alusta		* 5000,00
Ennakonpidätys saadusta bruttotulosta		* 500,00

☒ Palkasta peritään työeläke- ja työttömyysvakuutusmaksut

Valitse verokortin tuloraja ja voimaantuloaika

☐ Haluan verokortin, jossa on palkkakauden tuloraja.
 Verokortti tulee voimaan 1. kesäkuuta

☒ Haluan verokortin, jossa on loppuvuodelle yksi tuloraja.
 Verokortti tulee voimaan (pp.kk.vvvv) 22.05.2018

Kustannusten korvaukset (esim. perhepäivähoitajien) Ohje

Jos olet perhepäivähoitaja, muista ilmoittaa saamasi kustannusten korvaus erikseen omalla erittelynäytöllä.

Ota yhteyttä
[Lisätietoja palvelusta](#)
[Henkilöasiakkaan vero-opas](#)

Sivun ohjeet:
 *) Pakollinen tieto

Merkitse tiedot sentin tarkkuudella (esim. 100,00).

Palkkaa on työsuhteessa saatu tulo. **Huomaa, että esimerkiksi työttömyyspäiväraha ja sairauspäiväraha ovat etuutta, jonka ilmoitat Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen -sivulla "Etuudet" kohdassa.** "Etuudet" kohdasta löytyy luettelo tuloista, jotka ovat etuuksia.

Arvio koko vuoden bruttotulosta

Merkitse arviosi koko vuoden päätoimen rahapalkan, lomarahen ja luontoisetujen yhteismäärästä. Lomarahen määrä on noin puolet kuukausipalkasta. Jos haluat poistaa Edellisen päätöksen tieto -sarakeessa näkyvän luvun, merkitse Asiakas ilmoittaa-sarakkeeseen 0,00.

Saatu bruttotulo vuoden alusta

Merkitse päätoimen palkan.

Lisäksi opiskelijoiden on myös tärkeää ilmoittaa opintoraha. Opintoraha ilmoitetaan kuukausikohtaisesti myös bruttomääräisenä ja määrän saa selville esimerkiksi kelan opintotukipäätöksestä. Jos esimerkiksi kesän ajalta ei saa opintorahaa, niin niiden kuukausien kohdalle tulee syöttää 0,00. Tietojen syöttämisen jälkeen painetaan laske ja ok.

Vaihe 2: Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen

Opintoraha

Ohje

	Asiakas ilmoittaa	
Tammikuu	*	250,28
Helmikuu	*	250,28
Maaliskuu	*	250,28
Huhtikuu	*	250,28
Toukokuu	*	250,28
Kesäkuu	*	0,00
Heinäkuu	*	0,00
Elokuu	*	0,00
Syyskuu	*	0,00
Lokakuu	*	0,00
Marraskuu	*	0,00
Joulukuu	*	0,00
Yhteensä		1251,40

Laske

OK

Peruuta

[Ota yhteyttä](#)
[Lisätietoja palvelusta](#)
[Henkilöasiakkaan vero-opas](#)

Sivun ohjeet:

Ilmoita tässä opintoraha. Aikuiskoulutustuki ilmoitetaan Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen -sivulla kohdassa "Etuudet".

*) Pakollinen tieto

Merkitse tiedot sentin tarkkuudella (esim. 100,00).

Merkitse opintorahan bruttomäärä (esim. 250,28 €/kk) koko vuoden ajalta niiden kuukausien kohdalle joilta nostat opintorahaa.

Merkitse 0,00 niiden kuukausien kohdalle, jolloin et nosta opintorahaa. Muista merkitä arviosi myös loppuvuoden opintorahasta.

Laske yhteen ilmoittamasi tiedot painamalla Laske-painiketta.

Tämän jälkeen alla olevasta kuvasta nähdään, että tiedot on täytetty ja voidaan siirtyä seuraavaan vaiheeseen.

- 1 Asiakastiedot ja verokortti
- 2 Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen
- 3 Laskennan tulos
- 4 Toimitustapa ja tietojen lähettäminen

Vaihe 2: Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen

! Tarkista matkakulut ja ilmoita ne uudelleen, jos edelleen haluat matkakuluvähennyksen.

Käytät demoa. Tietosi eivät välity Verohallintoon.

Ansiotulot [Ohje]	Edellisen päätöksen tieto	Tieto uuteen päätökseen
Päätoimen palkat ja luontoisedut *		Muokkaa
Arvio koko vuoden bruttotulosta	30000,00	20000,00
Saatu bruttotulo vuoden alusta		5000,00
Ennakonpidätys saadusta bruttotulosta		500,00
Etuudet		Muokkaa
Sivutoimen palkat ja luontoisedut		Muokkaa
Kustannusten korvaukset (esim. perhepäivähoitajien)		Muokkaa
Merityötulot ja luontoisedut		Muokkaa
Opintoraha		1251,40 Muokkaa
Eläkkeet		Muokkaa
Ennakonkannon alaiset yritystulot		Muokkaa
☒ Muut ansiotulot		

[Ota yhteyttä](#)
[Lisätietoja palvelusta](#)
[Henkilöasiakkaan vero-opas](#)

Sivun ohjeet:

Tarkista viimeisimmän verokorttisi tiedot Edellisen päätöksen tieto -sarakeesta.

Tietojen ilmoittaminen

Voit muuttaa, poistaa ja lisätä tietoja painamalla [Muokkaa](#)-linkkiä. [Muokkaa](#)-linkistä siirryt erittelysivulle, jolla voit ilmoittaa kyseisen tulon tai vähennyksen. Jos [Muokkaa](#)-linkkiä ei ole, et voi muuttaa kyseistä tietoa tässä palvelussa.

Ansiotulot

*) Pakollinen tieto

Ilmoita erilaiset tulot omissa kohdissaan.

Esimerkiksi: Ilmoita pääasiallinen palkkatulosi yhdeltä työnantajalta kohdassa "Päätoimen palkat ja luontoisedut" ja palkka muilta työnantajilta yhteensä kohdassa "Sivutoimen palkka ja luontoisedut". Voit ottaa sivutuloverokortista kopioita kaikille työnantajillesi, joten ilmoita kaikki sivutulosi yhteensä mahdollisimman

Vaihe 4

Tässä vaiheessa nähdään laskennan tulos eli uusi veroprosentti. Tässä esimerkissä perusprosentiksi saatiin 5,5%, kun arvioiduiksi bruttotuloiksi syötettiin 20 000 euroa, saatu bruttotulo oli 5000 euroa ja ennakonpidätys vuoden alusta oli 500 euroa. Ja lisäksi viiden opintotuki kuukauden opintoraha oli yhteensä 1251,40 euroa. Tämän jälkeen siirrytään taas sivun alalaidasta jatka painikkeella eteenpäin.

- 1 Asiakastiedot ja verokortit
- 2 Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen
- 3 **Laskennan tulos**
- 4 Toimitustapa ja tietojen lähettäminen

Vaihe 3: Laskennan tulos

Tulostusversio

! Verokortit voit tulostaa vaiheen "Toimitustapa ja tietojen lähettäminen" jälkeen.

Käytät demoa. Tietosi eivät välity Verohallintoon.

Lasketut veroprosentit

Perusprosentti	5,5
Lisäprosentti	28,0

Ansiotulot ja ennakonpidätykset

Päätoimen palkat ja luontoisedut	
Koko vuoden bruttotulo	20000,00
Saatu bruttotulo vuoden alusta	5000,00
Ennakonpidätys	500,00
Opintoraha	
Koko vuoden bruttotulo	1251,40
Ennakonpidätys	125,14

Ansiotuloista tehtävät vähennykset

Valtion- ja kunnallisverotuksessa tehtävät vähennykset	
Tulonhankkimisvähennys	750,00
Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut	154,00
Työeläkemaksut	1270,00
Työttömyysvakuutusmaksut	380,00
Päivärahamaksu	306,00

[Ota yhteyttä](#)
[Lisätietoja palvelusta](#)
[Henkilöasiakkaan vero-opas](#)

Sivun ohjeet:

Näet sivulla loppuvuoden veroprosenttisi ja tiedon ennakkoveroista sekä laskennassa käytetyistä tuloista ja vähennyksistä. Jos verokorttia tai ennakkoveroja ei voitu laskea valmiiksi, niiden tilalla näytetään kuitenkin ilmoitus siitä, että veroprosentti tai ennakkovero lasketaan vasta tilauksen saavuttua Verohallintoon.

Jos tilaukseen ei tarvita Verohallinnon virkailijan tekemää tarkistusta eikä muutos koske ennakkoveroa, voit tulostaa verokortit vaiheen "Toimitustapa ja tietojen lähettäminen" jälkeen.

Veroprosentti tai ennakkovero on laskettu ilmoittamiesi tietojen perusteella. Jos et ole tehnyt muutoksia "Tieto uuteen päätökseen" -sarakeessa oleviin tietoihin (vaiheessa "Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen"), laskennassa on siltä osin käytetty Verohallinnon tietoja.

Voit vielä palata muuttamaan ja lisäämään tietoja sivun alareunan Edellinen-painikkeesta.

Veroprosentti tai:

Vaihe 5

Tässä vaiheessa tiedot lähetetään verohallinnolle painamalla lähetä tiedot kohdasta. Verokortti toimitetaan kotiosoitteeseen. Vaihtoehtoisesti voi valita muun toimitusosoitteen esimerkiksi työnantajan osoitteen. Verokortin voi myös tallentaa esim. pdf-tiedostona tietokoneelle ja tulostaa. Tämän jälkeen verokortti tulee toimittaa työnantajalle joko paperisena tai lähettää sähköpostitse.

- 1 Asiakastiedot ja verokortit
- 2 Tulojen ja vähennysten ilmoittaminen
- 3 Laskennan tulos
- 4 Toimitustapa ja tietojen lähettäminen**

Vaihe 4: Toimitustapa ja tietojen lähettäminen

! Käytät demoa. Tietosi eivät välity Verohallintoon.

Verokortti 1

Verokortti palkkaa varten
Voimassa 22.05.2018 alkaen
Perusprosentti 5,5 %
Lisäprosentti 28,0 %
Tulorajat 15000,00 €/22.05.2018-31.12.2018

Toimitusosoite ☐ Muu toimitusosoite (esim. työnantaja)

Yritys/maksaja
Vastaanottajan nimi
Postiosoite
Postinumero
Postitoimipaikka

☒ Paula Palkansaaja, Asiakaskatu 1 A 10, 20100 Turku

Vaihe 4/4

<< Edellinen

[Tallennus ja keskeytys](#)

Lähetä tiedot

[Ota yhteyttä](#)
[Lisätietoja palvelusta](#)
[Henkilöasiakkaan vero-opas](#)

Sivun ohjeet:

Näet sivulla tiedot lähetettävistä verokorteista. Verokortit lähetetään korteilla näkyvään osoitteeseen. Verokortit eläkettä tai etuutta varten voidaan lähettää myös suoraan eläkkeiden ja etuuksien maksajille, jolloin osoitetta ei näy verokortilla.

Verokortin tilaaminen toiseen osoitteeseen on mahdollista, jos sivulla on kohta "Muu toimitusosoite". Jos haluat, että kortit lähetetään johonkin muuhun osoitteeseen, kirjoita verokortin lähetysosoite jokaiseen lähetettävään verokorttiin. Tässä palvelussa ei ole mahdollista tilata verokorttia ulkomaille.

Voit vielä palata muuttamaan tietoja Edellinen - painikkeesta.

Muista ilmoittaa puhelinnumerosi, jotta tilauksen käsittelevä virkailija voi tarvittaessa soittaa sinulle ja kysyä lisätietoja. Tämä nopeuttaa tilauksen käsittelyä.

Vero asioiden hoitaminen tulee muuttumaan 2018-2019 vuosien aikana ja Verokortti verkossa -palvelu on käytössä marraskuun 2018 loppuun asti. Marraskuun jälkeen verokortin muutokset tehdään Oma Verossa (vero.fi/omavero). Oma Veron kirjaututaan myös samalla tavalla henkilökohtaisilla verkkopankkitunnuksilla.

Verokortti vinkit ja muutokset verovuodelle 2019:

- 2019 vuoden verokortti tulee postitse joulukuussa 2018
- muutokset verokorttiin jatkossa Oma Verossa (vero.fi/omavero)
- Palkkakauden tuloraja poistuu eli verokortissa on yksi tuloraja koko vuodelle
- tulorajan ylittyessä työnantaja perii verokortin lisäprosentin mukaan
- työnantajalle ei tarvitse toimittaa alkuperäistä verokorttia eli verokortin voi kopioida työnantajalle
- sama verokortti käy, jos on useampia työnantajia → toimita vain kopio kaikille

- seuraa palkkojen kertymistä vuoden aikana → tilaa muutosverokortti Oma Verossa, jos tuloaraja näyttää tulevan vastaan → toimita muutosverokortti työnantajalle (kaikille työnantajille, jos useampi työnantaja).

Veroilmoituksen muutokset vuodelle 2019

Veroilmoitus muuttuu myös vuodelle 2019. Vuoteen 2018 asti henkilöasiakkaat saivat esitetyt veroilmoituksen postitse kotiin aina keväällä. Korjaukset veroilmoitukseen suoritettiin toukokuussa ilmoitettuihin päiviin mennessä joko Veroilmoitus verkossa palvelussa tai suoraan esitetyyn veroilmoitukseen.

Veroilmoituksen ulkoasu muuttuu vuonna 2019, mutta se sisältää samat tiedot kuin ennenkin. Veroilmoitus verkossa- palvelu ei ole enää käytössä vaan muutoksen veroilmoitukseen tehdään jatkossa Oma Vero palvelussa. Jos tiedot ovat kunnossa muutoksia ei tarvitse tehdä.

Veroilmoituksen muutokset voi tehdä jatkossakin paperilla, mutta niitä ei enää tehdä suoraan esitetyyn veroilmoitukseen, niin kuin ennen. Verovelvollisen tulee hankkia lomakkeet ja palautuskuori itse ja toimitettava Verohallintoon. Veroilmoituksessa mainitaan viimeinen palautuspäivä, jolloin se on viimeistään oltava Verohallinnolla. Myöhästyneestä ilmoituksesta voi joutua maksamaan 50 euron myöhästymismaksun.

Muutoksia tulee myös veronpalautuksen ja jäännösveronmaksupäiviin. Veronpalautukset maksetaan vuodesta 2019 eteenpäin elokuun ja joulukuun välisenä aikana eikä vasta joulukuun alussa kuten tähän asti.

Jäännösveron eräpäivät sijoittuvat veronpalautusten tapaan myös elokuun ja helmikuun väliseen aikaan.

Veronpalautuksen maksupäivä tai jäännösveron eräpäivä näkyy jokaisen henkilöasiakkaan veropäätöksessä.

Verovapaat tulot

Esimerkki 1.

Rahastosta X halutaan tehdä verovapaa lunastus. Rahaston X osuuden arvo on lunastus hetkellä 99€. Rahasto-osuuksia lunastetaan 10 kpl, jolloin lunastettava summa on 990€. Rahaston myyntihinta eli lunastushinta jää siten alle 1000 euroa. Kun luovutushinnat verovuonna jäävät yhteensä alle 1000 euroa, niin luovutusvoitot ovat verottomia.

Esimerkki 2.

Matti myy 1000 eurolla sohvan, jonka hän on vuosi sitten ostanut 500 eurolla. Samalla hän myy keittiön kalusteet, joista hän on maksanut 200 euroa, mutta hän saa myytyä ne 400 eurolla. Myyntivoittoa Matille kertyy siten 700€. Matin luovutusvoitto tavanomaisen koti-irtaimiston myynnistä on siten verovapaata, kun luovutusvoitto on verovuonna alle 5000 euroa.

Esimerkki 3.

Timo myi vuonna 2015 toukokuussa ostamansa kerrostalo yksiön toukokuussa 2018. Hän oli asunut omistamassaan asunnossa yhtäjaksoisesti kolme vuotta. Timo oli ostanut asunnon hintaan 35 000 euroa ja asunnon myyntihinta keväällä 2018 oli 40 000 euroa. Myyntivoittoa kertyi siis 5 000 euroa. Timo on siis asunut yli kaksi vuotta omistamassaan asunnossa. Timon tapaus täyttää oman asunnon verovapaan myynnin kriteerit, joten Timon ei tarvitse maksaa 5 000 euron luovutusvoitosta veroa.

Lahjavero esimerkkejä

Alle 5000 euron arvoiset lahjat ovat lain mukaan verottomia. Eri lahjanantajien antamat lahjat verotetaan perintö- ja lahjaverolain mukaan erikseen. Tämä mahdollistaa käytännössä laajemman verovapaan lahjan saannin.

Esimerkki 1

Timo saa isältään ja isoäidiltään molemmilta 4999 euroa opintoja varten. Lahjojen yhteissumma on 9998 euroa. Lahjan yhteissumma ylittää 5000 euroa, mikä on verovapaan lahjan raja, mutta lahjoitukset tulevat kahdelta eri lahjanantajalta, niin lahja on alle 5000 euron- säännön mukaan verovapaa.

Esimerkki 2

Erkki saa 1.1.2017 äidiltään 6000 euroa lahjaksi opintoja varten. Siitä Erkki maksaa lahjaveroa 180 euroa. Erkki saa äidiltään 1.1.2018 toisen lahjan, joka on tällä kertaa 4000 euroa. Vuoden 2018 verotuksessa lahjojen arvot lasketaan yhteen kolmen vuoden yhteenlaskusäännön mukaan, koska lahjat ovat samalta lahjan antajalta. Verotettavaksi lahjaksi tulee 10 000 euroa, josta lahjaveroa tulee maksettavaksi 500 euroa. Lahjaverosta vähennetään kuitenkin jo vuonna 2017 maksettu 180 euroa, joten Erkki maksaa vuonna 2018 lahjaveroa 320 euroa.

Lahjaveroilmoituksen tekeminen ja lahjaveron maksaminen

Lahjaveroilmoituksen on voinut verovuodesta 2016 alkaen tehdä sähköisesti. Ilmoitus tehdään Verohallinnon Oma Vero palvelussa(www.vero.fi/omavero), johon lahjansaaaja kirjautuu esimerkiksi verkkopankkitunnuksilla tai mobiilivarmenteella.

Kirjautumisen jälkeen Toiminnot kohdan alta löytyy Veroilmoitusten tekeminen → sen alta löytyy lista ilmoitettavista veroista, josta valitaan lahjavero ja klikataan tee ilmoitus → tämän jälkeen sivusto opastaa lahjaveroilmoituksen täyttämisessä.

Lahjavero ilmoituksen voi myös tallentaa keskeneräisenä, jos sen täyttämistä haluaa jatkaa myöhemmin.

Lahjaverotuspäätös tulee näkyviin Oma Veroon sen käsittelyn jälkeen. Verohallinto myös postittaa päätöksen kotiosoitteeseen. Myös lahjaveron voi maksaa Oma Vero palvelussa.

Oikaisuvaatimuksen tekeminen

Verotukseen voi hakea muutosta jälkeinpäin, kun verotus on jo päättynyt. Esimerkiksi oikaisuvaatimuksen voi tehdä, jos huomaa, että kahden vuoden takaisessa verotuksessa on unohtanut vähentää asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset. Muutoksen hakeminen ja oikaisuvaatimuksen tekeminen tapahtuu täyttämällä kirjallisen oikaisuvaatimuksen ja lähettämällä sen verotuksen oikaisulautakunnalle.

Helpoiten oikaisuvaatimuksen tekeminen onnistuu täyttämällä Verohallinnon sivuilta löytyvä Tuloveron oikaisuvaatimus (3308) lomake. Lomakkeen täyttäminen

ei ole kuitenkaan pakollista vaan vapaamuotoinen oikaisuvaatimus on myös pätevä. Siihen tulee kuitenkin muistaa kirjata seuraavat tiedot:

- henkilön nimi ja henkilötunnus
- verovuosi, johon muutosta haetaan
- minkälaista muutosta vaaditaan
- perusteet vaaditulle muutokselle.

Oikaisuvaatimuksen täyttämisen jälkeen se tulee lähettää verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka osoite on:

Verohallinto

PL 1010

90101 Oulu

Vaihtoehtoisesti oikaisuvaatimuksen voi myös toimittaa suoraan lähimpään vero-toimistoon. Oikaisuvaatimusta ei voi tällä hetkellä tehdä sähköisesti.

Oikaisuvaatimus löytyy esimerkiksi vero.fi/henkilöasiakkaat → kirjoita Hae koko sivustolta kohtaan tuloveron oikaisuvaatimus → klikkaa tuloveron oikaisuvaatimus (3308) → Lataa lomake kohdasta klikkaamalla tuloveron oikaisuvaatimus avautuu pdf-tiedostona.

Lähteet

Lindholm, T. Lahjaverokirja. 2017. Helsinki. Hansaprint.

<https://www.vero.fi/OmaVero> 25.5.2018

https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/veroilmoitus_ja_verotuspaato/muutoksenhaku/ Luettu 25.5.2018

https://www.vero.fi/tietoa-verohallinnosta/tietoa_verotuksesta/verotuksen_muutoksia/ Luettu 28.5.2018